

מבצר המאמין

تحصن المؤمن باللغة العبرية

מאת:

עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

هـ. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشبلة

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للأبحاث الإسلامية

מבצר המאמין

המחבר : עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
1434 – 2013

תרגום: עמרו זכריא
עריכה : אחמד עבד אלמקסוד

© כל הזכויות שמורות למחבר: עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

www.islamland.com

תוכן העניינים

4	הקדמה
6	העמידה במבחן מבחינת ההלכה
8	סיבות האסונות והעמידה למבחן, כתוצאה לזעם אללה
13	דרכי שמירת חסדי אללה
20	דרכי הטיפול באסונות, וניסויי אללה, ודרכי הקלת תוצאותיהם
27	דרכי ביצור הנפש
29	התועלות של ציון ואזכור אללה
31	מבין האזכור הכי טוב
32	דרכים שמביאים לסיפוק אללה, המרחיקות לנזקים ואסונות
36	נימוסי הקריאה לאללה (דועא)
42	חלק מן מהקריאות לאללה שנזכרו בקוראן
44	חלק מן הקריאות לאללה על פי הנביא
50	חלק מאזכורי הבוקר והערב
53	קריאות לאללה במצבים שבהם המאמין מבצר את עצמו
60	התרופה הנבואית למחלות פיזיות ונפשיות
61	הטיפול ע"י הקמע ההלכתי

הקדמה

תודות הן לאללה, לו אנחנו מודים, ובו אנחנו נעזרים, וממנו אנחנו מבקשים סליחות. אנחנו במבקשים מאללה סיוע כדי להתגבר על הרע שבתוכנו, והעוון שבמעשינו. את מי שאללה מכוון לדרך הנכון, אין מי שיִסטה אותו ממנה, ומי שסוטה ממנה, אין מי שיחזיר אותו אליה. אני מעיד שאין אלוהים מבלעדי אללה, אל אחד אין לו שותף, ואני מעיד שמוחמד הוא עבדו ושליחו, עליו, על צאצאיו, וחבריו התפילה והשלום עד יום הדין.

לגופו של עניין:

הטוב שעשה אללה לנו כמוסלמים הינו שעשה לנו קשר מהמעשים, והעבודות כדי לחבר אותנו אליו, יתעלה וישתבח שמו, בכל מצב ובכל זמן. חלק ממעשים אלה הם "הד'יכר" (איזכור אללה כל הזמן), ו "דועא" (תפילות הבקשות מאללה), שהם מהעבודות הכי טובות, והדרך הכי טובה להגיע אליו. הנביא, עליו השלום, הבהיר את זה באומרו: "הלא אגיד לכם מה הטוב במעשיכם, והכי טהור בהם אצל המלך שלכם (אללה), ורמי המעלה בהם, והיותר טובים לכם מלשלם כסף (צדקות), או מלהילחם עם אויבכם ותרצחו אותם, וירצחו אותכם? ענו: מה זה, שליחו של אללה? אמר: אזכור אללה יתעלה וישתבח". (מסופר במוסתדרכ) כיוון שהחיים הם חיי עמל ועייפות, כי אינם חיי העולם הבא הקבועים, כפי שמסר אללה יתרוםם ויתעלה: "אכן יצרנו את האדם לשאת בתלאה" (סורת חבל הארץ: 4). כיוון שבחיים האדם הוא ייצור חלש, וחסר אונים שלא יכול לעזור לעצמו או לאחרים, או להרחיק נזק ממנו, או מאחרים. הוא תמיד זקוק דברים, וזה נגמר רק עם מותו. אזי, הוא צריך למקלט שאליו נקלט, ושממנו יבקש את צרכיו. לכן, ניתן לו את ה"ד'יכר" (אזכור), שהוא המבצר שהמאמין מבצר בו את עצמו, משפחתו, והממון שלו, בתנאי שהוא יתמיד להגיד אותו. גם ניתן לו הדועא (תחנונים לאללה), שהוא הקשר בין העבד לריבונו, ודרכו העבד מעלה את צרכיו ובקשותיו אל בוראו. אללה יתעלה מסר "ריבונכם אמר: פנו אלי בתפילה ואני איענה לכם. אך אלה אשר רב שחצם מכדי לעובדני ייכנסו לגיהנום בבושת פנים" (סורת השולח: 60). וגם מסר: "אם ישאלוך עבד על אודותי, הנה קרוב אני, ואיענה לפניית הקוראים אלי. על כן גם

עליהם להיענות לי ולהאמין בי, למען ילכו מישרים" (סורת הפרה: 186).

הנביא יְבָרְכֻךְ אֱלֹהֵי יִתְּנָן לֹא שְׁלֹם מִסֵּר: מִי שֶׁלֹא מִבְקֵשׁ מֵאֱלֹהֵי, כֹּעֵס עָלָיו. אֱלֹהֵי כֹּעֵס עַל מִי שֶׁעוֹשֶׂה זֹאת, וְלֹא עוֹשֶׂה זֹאת מִיִּשְׁהוּ אַחֵר מִלְּבָדוֹ". (אַלְמוֹסֶתֶדֶרֶכ)

אַנְחֵנוּ נִדְבֵר בְּסִפְרוֹן זֶה בְּקִיצוֹר עַל הָעֲמִידָה בַּמִּבְחָן "אֲבִתָּאָא – اِبْتَلَاء" וְסוּגִיּוֹ, וְסִיבּוֹת הָאֲסוּנוֹת, וְהַנִּזְקִים וְהַדֶּרֶךְ לְמִנוּעַ זֹאת לִפְנֵי שְׁזֵה קוֹרָה, וְדִרְכֵי הַטִּיפּוֹל בָּהֶם אַחֲרֵי שֶׁהֵם קוֹרִים, אוֹ לְהַקֵּל מֵהַשְׁלֻכּוֹתֵיהֶם. אֲנִי מֵתַפְלֵל לְאֱלֹהֵי יְרוּשָׁלַיִם וְיִתְעַלֶּה, שִׁדְרִיךְ אוֹתָנוּ לְדֶרֶךְ הַיֶּשֶׁר.

עבד אלרחמן בן עבד אל-כרים אל-שיחה

העמידה במבחן מבחינת ההלכה

עולה על הדעת שהעמידה במבחן היא רק ברע, כשקורים דברים רעים כמו אסונות הטבע, ומחלות וכו'. נכון הוא שהעמידה במבחן היא בשני דברים: 1- עמידה במבחן בדברים רעים. 2- עמידה במבחן בדברים טובים. אללה ירומם ויתעלה הודיע על זה באומרו "סוף כל נפש לטעום את המוות, ונעמידכם בניסיונו של הרע והטוב, ואלינו תוחזרו". (סורת הנביאים: 35)

העמידה במבחן שני סוגים:

1. הסוג הראשון. העמידה במבחן הסבלנות, וזה הסוג הרע. הוא המבחן שאללה בוחן בו את העבד שלו, האם יחזיק מעמד או לא. אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר: " עוד נעמידכם במבחנם של סכנות ורעב ואבדות ברכוש ובנפש וביבול. בשר טובות לעומדים בעוז רוח, אשר בפקוד אותם אסון, יגידו, אנו בידי אללה ואליו סופנו לשוב. כל אלה, יישא ריבונם את תפילותיו עליהם ואת רחמיו, והם המישרים לכת". (סורת הפרה: 155)

2. הסוג השני. עמידה במבחן השבח. וזה הסוג הטוב. בו אללה בוחן את העבד האם יודה לו, או לא. אללה מספר סיפור על שלמה עליו השלום "אז אמר האיש אשר בידיו דעת מן הספר, אני אביאו אליך כהרף עין. וכאשר ראה (שלמה) והנה (הכס) ניצב לידיו, אמר, זאת היא ברכת אללה אשר בורכתי בה למען נסותני אם אכיר טובה או אכפור. כל המודה, רק למען עצמו יודה, וכל הכופר, הנה ריבוני בלתי תלוי ונכבד". (סורת הנמלים: 40)

קורא יקר אתה צריך לדעת שהעמידה במבחן הטוב, כאשר אללה נותן לעבד הרבה דברים טובים -כסף, בריאות, ילדים- לא אומר שאללה אוהב אותו, ושהוא מרוצה ממנו. אללה סיפר על "קארון": "קארון היה מבני עמו של משה, והוא התעמד בהם. הענקנו לו אוצרות אשר מפתוחתיהם לבדם יכריעו חבורת בעלי גוף. אמרו לו בני עמו, אל תעלוץ, כי אללה אינו אוהב את העלולצים....אז הבלענו באדמיה אותו ואת ביתו, ולא קמה לו כל עדת מושיעים מפני אללה, והוא לא נושע. (סיפור המעשה 81-76)

אללה נותן את החיים למי שהוא אוהב, ולמי שלא אוהב, בניגוד לעולם הבא שנותן רק למי שהוא אוהב. מפי סהל בן סעד, מִי יִתֵּן וְיִשָּׂא חַן בְּעֵינֵי אֱלֹהֵי, אמר: הנביא, יברכו אללה ויתן לו שלום, עבר על המקום "ד'י אל-חולייפה", וראה כבשה מתה ורגלה למעלה. הוא אמר: החושבים אתם שקל לבעל של הכבשה לראות אותה כך. אני נשבע במי שמחזיק את נשמתו, שהחיים יותר נחותים בשביל אללה מאלה של בעל כבשה זו בשבילו. ואם החיים שווים אצל אללה כנף של זבוב, הוא מעולם לא היה משקה בהם את הכופר טיפת מים.

גם, העמידה במבחן הרע אם העבד יש לו מחסור בכסף, בפרנסה, או מתים לו אנשים, אינה הוכחה על זה שאללה שונא אותו. אללה יתעלה מספר על איוב "פגעה בי צרה, ואתה הרחום שברחומים" (סורת הנביאים: 83).

- מוסעב בן סעד בן מאלכ, סיפר מפי אביו: אמרתי: הוי, שליח אללה. איזה אנשים מועמדים למבחנים יותר קשים? אמר: "הנביאים, אחריהם הדומים להם, ואחריהם הדומים להם. כל בן אדם מועמד למבחן לפי האמונה שלו. אם האמונה שלו חזקה, הועמד למבחן קשה, ואם אמונתו חלשה, יועמד למבחן על פי אמונתו. מבחנים לא עוזבים את העבד עד שיצעד על האדמה בלי שום עוון. (על פי סחיח בן חבאן)

- מפי עבד אללה בן מוע'פל אמר שהוא עבר באישה זונה בימי הג'אהליה (לפני השליחות של הנביא מוחמד), והושיט את ידו ושיחק בה. היא אמרה: הפסק. אללה יתעלה הביא את האסלאם. הוא עזב אותה ונסע, והמשיך להסתכל אחורה עד שנכנס בקיר ונפצע בפניו, ואמר: הנניא בא וסיפרו לו את זה, הוא אמר: "אתה עבד שאללה רוצב טוב לך. אללה רצה לך טוב. אם אללה רוצה טוב לעבד הוא מעניש אותו מהר, ואם הוא רוצה בו רע לא מעניש אותו על העוון שלו, עד שהוא נענש עליו ביום הדין". (אלמוסתדרכ) והוא עליו השלום, אמר: בן אדם מועמד לבמחן בבריאות שלו, ובכסף שלו, ובילדים שלו, עד שהוא פוגש את אללה בלי עוון על גבו". (סחיח בן חבאן)

אין כמו אל גדול זה שעשה ממשברים ומבחנים אלה מתנות ומנחות שמגביהות את הדרגות, ושכרן גדול, ואללה מוחל בהן את העוונות, למי שסובל את זה וממתין לשכר מאללה, בלי כעס על

מה שפגע בו. בן אל-קיים ז"ל אומר: אם קורה דבר לעבד משהו שהוא שונא, יש לו בזה שש סצינות:

סצינה ראשונה: הייחוד. כי אללה הוא שעשה אותו, רצה אותו, ברא אותו, ומה שאללה רוצה קורה, ומה שלא רוצה לא קורה. סצינה שנייה: הצדק. הדין של אללה מתממש, והדין שלו תמיד צודק.

סצינה שלישית: רחמים. הרחמים של אללה גוברים על כעסו ונקמתו.

סצינה רביעית: דבר חכמה. חכמת אללה היא שקבעה זאת. והוא לא החליט את זה לשווא.

סצינה חמישית: התודות. תודות הן לאללה על כך על גווניו. סצינה שישית: העבדות. שהוא עבד גרידא, ושהוא צריך לקבל את הוראות אדונו, בהיותו העבד שלו. והאדון שלו שם אותו תחת פסקי דינו הגורליים, כמו שהוא נכנע לפסקי דינו בחיים. עבד זה נכנע לכל פסקי דין אלה.

סיבות האסונות והעמידה למבחן, כתוצאה לזעם אללה:

1. עשיית עוונות. אללה יתעל אמר " כל אסון אשר יפגע בכם, עקב פועל ידיכם הוא, אם כי (אללה) מרבה למחול" (סורת המועצה:30).

עאאשה, מי ייתן ותשא חן בעיני אללה, אמרה: הנביא עליו השלום אמר: " בסוף ימי האומה הזאת תהיה שקיעה באדמה, וירידת אבנים מן השמיים" אמרתי: האם ניספה ובתוכנו האנשים הישרים? אמר: "כן, אם יופיעו הסיגים (הזדון)".

אבי מוסא, מי ייתן וישא חן בעיני אללה, אמר: הנביא עליו השלום מסר: "אללה משאיר את הרשע, עד שאם יחזיק אותו לא עוזב אותו מבלי להענישו ". ודקלם: "אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב "כזו היא מכת ריבונך בהכותו את הערים בעודן מחזיקות בעוולתן: מכתו כבדה ועזה." (סורת הוד : 102).

עלי, מי ייתן וישא חן בעיני אללה, אמר: אין מבחן מאללה בלי עשיית עוון, ואין להתגבר עליו אלא דרך בקשת סליחות.

עוונות אלה שהעבד עושה הם סיבה מסיבות סינוור הלבבות, דבר שמרחיק אותם מאוד מאללה, ולא נשפעים מהד'יכר (אזכור אללה), ולא נעצרים על ידי עצה. אללה אמר: "לא ולא! מעלליהם פוררו את לבבם" (סורת המחסרים במשקל: 14).

המשורר היטיב באומרו:
ראיתי שהעוונות ממתים ללבבות,
וההתמכרות להם מורישה השפלה.
ועזיבת העוונות היא החיים ללבבות,
וטוב לך לא לציית להם.

2. אהבת החיים והעיסוק בהם, ובתאוות שלהם בלי גבול או סייג, ושכיחת העולם הבא בלי להתכונן לו. הנביא אמר: מי שיהיה עסוק בעולם הבא, אללה יעשיר את לבו, ויאחד את שורותיו. והחיים יבואו אליו מוכרחים. ומי שיהיה עסוק בחיים אללה ישים לו את העוני בין עיניו, ויביא פרוד בשורותיו. ולא יקבל מהחיים אלא את מה שנקבע לו".

3. לקחת כסף האחרים ללא זכות. אללה מסר: "הוי המאמינים, אל תאכלו איש את ממון אחיו בלא צדק" (סורת הנשים: 29). ומן הגרוע בזה, הריבית והסיוע להפצתה, אללה מסר: "הוי המאמינים, היו יראים את אללה והניחו לכל אשר נותר לכם מן הריבית, אם מאמינים הנכם.* ואם לא תעשו כן, הנה אללה ושליחו מכריזים מלחמה עליכם. ואולם אם תחזרו בכם, תהיה הקרן לכם, לא תקפחו (את ההלוואה) ולא תקופחו" (סורת הפרה: 278-279).

הריבית מוחקת את הברכה. הנביא מסר "מי שמרבה בהלוואות כסף עם ריבית, התוצאה היא מחסור בכסף". ואללה לא מרחם עליו, אם לא יפסיק מעשה זה. גאבר, מִי יִתֵּן וְיִשָּׂא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹהֵי, סיפר כי הנביא, עליו השלום, קילל את המלווה כסף עם ריבית, המוסר אותו, הכותב אותו, והעדים לכך. ואמר: כולם שווים". (מסופר ע"י מוסלם). מה שמוכיח את הכיעור והתיעוב שלו, שהנביא, עליו השלום, תיאר אותו בתיאורים רעים כדי לעורר סלידה בלבבות השלמים. הנביא, עליו השלום, מסר: הריבית 73

פרקים, הקל בהם שווה למי ששוכב עם אמו. והריבית הכי גדולה היא כבוד המוסלם. (אל-מוסתדרק).

4. עשיית עוונות, ולדבר גלויות בעניין זה, ולאהוב להפיץ את זה בין האנשים, ולהטיב את זה בעיניהם. אללה מסר: "הרוצים להפיץ את שמועת התועבה על אודות המאמינים, צפוי להם עונש קשה בעולם הזה ובעולם הבא. אללה יודע זאת, ואולם אתם אינכם יודעים." (סורת האור:19). הנביא עליו השלום מסר: "כל האומה שלי מעשיה נסלחים, מלבד אלה שעושים עוונות בגלוי. והגלוי הוא מי שעושה עוון בלילה ואללה חיפה עליו, ובבוקר הוא מספר לאחרים, אתמול עשיתי כך וכך. אללה חיפה עליו בלילה, ובבוקר הוא מוריד את החיפוי של אללה מעליו. (מסופר ע"י בוח'ארי)

עבד אללה בן עומר, מי ייתן ויישאו חן בעיני אללה, אמר: הנביא, עליו השלום ניגש אלינו ואמר: הוי קהל המוהאגרין (המאמינים שהיגרו ממכה לאל-מדינה), יש חמישה דברים אם יפגעו בכם, ואני מתפלל לאללה שלא תראו אותן; מעשה התועבה לא עושה אומה אלא והופיעו המגפות; והכאבים שלא היו בקודמיהם. ואם יחסירו את המשקל במכירות אלא ונפגעו במחסור במזון; ושליט עושק; אם להימנע מלשלם זכאת (צדקה שחייבים לשלם לפי סכום מסויים, אחד מעיקרי האסלאם החמישה), הגשם לא יורד, ולולי הבהמות לא היה יורד הגשם בכלל. ואם יפרו את ברית אללה ונביאו של אללה ישליט עליהם את אויבם, שלוקח חלק ממה שיש להם. ואם לא השליטים שלהם שולטים לפי ההלכה, הפחד שורר ביניהם.

5. עזיבת מצוות עשה ולא תעשה, וזהו שסתום הביטחון, שדרכו שומרים את החברות. הנביא עליו השלום מסר: את המבצע להלכה ושמבוצעת בו דומה לאנשים שנמצאים בספינה, חלקם היה למעלה והחלק השני למטה. אלה שהיו למטה כשרצו להביא מים היו עוברים על אלה שמעליהם. הם אמרו: אם נעשה חור בחלק שלנו, לא היינו מפריעים לאלה שמעלינו. אבל, אם ייתנו להם לעשות מה שהם רוצים, כולם טובעים, ואם יעזרו להם כולם ניצלים. (מסופר ע"י בוח'ארי).

אבו בכר הצדיק, מי ייתן ויישאו חן בעיני אללה, אמר: הוי אנשים. אתם קוראים פסוק זה "הוי המאמינים, הישמרו לנפשותיכם, כי אם תישר דרככם לא יפגעו בכם התועים. אל אללה תשובו כולכם, ואז יודיעכם את אשר עשיתם" (סורת השולחן:105), ואני שמעתי את

הנביא עליו השלום אומר: "אם האנשים רואים את העושק ולא עושים כדי למנוע אותו, אללה כמעט מעניש אותם" (מסופר ע"י סונן אלתרמד'י)

6. אהבת המורדים (עושי העוונות), והעושקים, והליווי שלהם, והסיוע להם. עבד אללה בן מסעוד, מִי יִתֵּן וַיִּשָּׂא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹהֵה אִמְרָה שֶׁהַנְּבִיא עָלָיו הַשְּׁלוֹם מִסֵּר: הַחֲסֵרוֹן הָרָאשׁוֹן שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הוּא שֶׁהָאִישׁ הִיָּה פּוֹגֵשׁ אֶת אַחִיו וְאוֹמֵר לוֹ: יִרְאֵה אֶת אֱלֹהֵה, וְעִזּוֹב אֶת מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, כִּי לֹא מוֹתֵר לָךְ לַעֲשׂוֹת זֹאת. וּמֵחֵר פּוֹגֵשׁ אוֹתוֹ וְזֶה לֹא מִנֵּעַ מִמֶּנּוּ לֵאכּוֹל, וּלְשִׁתּוֹת, וּלְשִׁבֹּת אוֹתוֹ. אַחֲרֵי שֶׁעָשׂוּ זֹאת אֱלֹהֵה הִכָּה אֶת לְבַבּוֹתֵיהֶם אֶחָד עִם הַשְּׁנִי. וְאוֹמֵר " בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַכּוֹפְרִים קוֹלְלוּ בְּפִי דוֹד וַיִּשׁוּעַ בֶּן מָרִים, עַל כִּי הִמְרוּ וְעִבְרוּ אֶת גְּבוּל הַמוֹתֵר" (סוּרַת הַשּׁוּלַחֵן: 78). וְאוֹמֵר: "לֹא, אֲנִי נִשְׁבַּע בְּאַלְלָה, שֶׁתִּצְווּ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים טוֹבִים, וְשֶׁתִּבְקֶשׁוּ לְהִתְרַחֵק מִדְּבָרִים רְעִים. וְשֶׁתִּבְקֶשׁוּ מִהָעוֹשֵׂק לְהַפְסִיק אֶת מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וְתִכּוֹנוּ אוֹתוֹ אֶל הָאֵמֶת בְּכוּחַ. (מִסּוּפֵר ע"י סוֹנֵן אֲבוּ דָאוּד).

7. הַזְלָזֹל בְּמֵאֲמִינִים, וְלְהִתְיַחֵס אֲלֵיהֶם בְּעוֹיִינּוֹת, בְּמִיּוּחַד יְדִידֵי אֱלֹהֵה (הַקְדוּשִׁים), אֱלֹהֵה יִתְעַלֶּה מִסֵּר: " אֱלֹהֵה מִגֵּן עַל הַמֵּאֲמִינִים, וְאַלְלָה אֵינוֹ אוֹהֵב כָּל בּוֹגֵד וְכוֹפֵר מוֹשְׁבֵּעַ" (סוּרַת הָעֲלִיָּה לְרַגְלִ: 38). אֲבִי הוֹרִירָה, מִי יִתֵּן וַיִּשָּׂא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹהֵה, אִמְרָה כִּי הַנְּבִיא עָלָיו הַשְּׁלוֹם מִסֵּר, כִּי אֱלֹהֵה יִתְעַלֶּה אִמְרָה: "מִי שֶׁהִתְיַחֵס בְּעוֹיִינּוֹת לְקָדוֹשׁ שְׁלִי, אֲנִי נֹלֶחֶם בּוֹ..". (מִסּוּפֵר ע"י בּוּח'אֲרִי)

צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַזְלָזֹל בְּקְדוּשִׁים מְבִיא אֶל הַזְלָזֹל בְּדַת. מֵה שֶׁמוֹצִיא מִן הַדַּת, חֵס וְשְׁלוֹם. אֱלֹהֵה יִתְעַלֶּה מִסֵּר" אִמּוֹר, וְכִי לֹא הִלְעַגְתֶּם עַל אֱלֹהֵה וְעַל אוֹתוֹתָיו וְעַל שְׁלִיחוֹ? * אֶל תִּצְטַדְקוּ. כִּפְרַתֶּם לֵאחֲרֵי שֶׁכָּבַר הָאֵמֶנֶת, וְאִם נִמְחַל לְקַבּוּצָה אַחַת בְּכֶם, נַעֲנִישׁ קַבּוּצָה אַחֶרֶת עַל כִּי חֲטָאָה. (סוּרַת הַהֲצָהֳרָה: 65-66).

8. הַשְּׂמִיחָה לְאִיד הָאֲנָשִׁים, וְהַזְלָזֹל בָּהֶם, וְהַשְּׁפִלְתָּם. אֱלֹהֵה יִתְעַלֶּה מִסֵּר "אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ סֵרָה בְּמֵאֲמִינִים הַמִּתְנַדְּבִים לְתַת צְדָקָה, וּבְמֵבִיאִים כָּל שֶׁתִּשְׁיֵג יָדָם, וְאֲשֶׁר יִשִּׁימוּ אוֹתָם לְלַעַג, יִשִּׁימָם אֱלֹהֵה לְלַעַג, וְצָפוּי לָהֶם עוֹנֵשׁ כְּבֹד" (סוּרַת הַהֲצָהֳרָה: 79).

הַנְּבִיא עָלָיו הַשְּׁלוֹם מִסֵּר: אֶל תִּרְאֶה שְׂמִיחָה לְאִיד אַחִיךָ, וְאַלְלָה יִרְחֵם עָלָיו וַיִּסֵּר אוֹתָךְ. (מִסּוּפֵר ע"י תִּרְמִד'י).

9. הוֹנָאת עוֹבְדֵי אֱלֹהֵה, ע"י לְרֵמוֹת אוֹתָם, וְלְהַעֲרִים עֲלֵיהֶם. וְזֶה נִחְשָׁב לְרִימוֹ הָרַע שֶׁאַלְלָה הִזְהִיר, בְּאוֹמְרוֹ "זֹאת כִּי הָיוּ אֲנָשִׁי שֶׁחָץ בָּאֶרֶץ וְזָמְמוּ לְהָרַע, אֶךְ הַמְזִימָה לְהָרַע תִּדְבֹּק רַק בְּבַעֲלִיָּה. לֹא נוֹתֵר לָהֶם

אלא לצפות כי תחול עליהם הדרך אשר בה נענשו בני הדורות הראשונים. לא תוכל לשנות את דרך אללה, ולא תוכל להסיט את דרך אללה " (סורת היוצר:43).

והנביא עליו השלום מסר: אללה יתעלה אמר: בראתי אנשים יש להם מילים יותר מתוקות מדבש, ולבבותיהם יותר מרים מהקקטוס. אני נשבעתי בעצמי: אני אפגע אותם במחלוקת שתבלבל את המיושב בדעתו. האם הם מפותים בי, או שהם מעזים עלי. " (מסופר "ע"י סונם תרמדי").

10. ליהנות מחסדי אללה, הגלויות והנסתרות. ולא להודות לו עליהן, או לייחסן למישהו אחר. אללה סיפר על קארון " קארון היה מבני עמו של משה, והוא התעמר בהם. הענקנו לו אוצרות אשר מפתחותיהם לבדם הכריעו חברות בעלי גוף, אמרו לו בני עמו, אל תעלוץ, כי אללה אינו אוהב את העולצים.* בקש להיות ראוי לנחלת העולם הבא בכל אשר העניק לך אללה, ואל תשכח מה חלקך בעולם הזה, ועשה טוב כשם שהיטיב עמך אללה, ואל תבקש לחמוס את הארץ, כי אללה אינו אוהב את החומסים,* אמר, קיבלתי כל זאת בכוח תבונתי שלי. האם אינו יודע כי כבר הכחיד אללה לפניו דורות אשר כוחם היה רב משלו וממונים רב מאשר צבר? החוטאים לא יישאלו על חטאים.* אז יצא אל בני עמו הדור בחמודותיו, והאנשים הנוהים אחר העולם הזה אמרו.* ואולם אלה אשר ניתן להם הידע אמרו, אוי לכם, שכר טוב מזה מזומן מאת אללה למאמין ולעושה את הטוב. יקבלוהו רק העומדים בעוז רוח.* אז הבלענו באדמה אותו ואת ביתו, ולא קמה לו כל עדת מושיעים מפני אללה, והוא לא נושע" (סורת סיפור המעשה:79-81).

אללה יתעלה מסר בסורת הרחמן: " איזו מחסדי ריבונכם תוכלו עוד להכחיש " (סורת הרחמן:13). כלומר באיזה חסדים של אללה דתיים או של החיים, אתם מכחישים? טובה היא תשובת השדים, כאשר קרא הנביא להם את הסורה הזו, ובכל פעם הוא קרא את " איזו מחסדי ריבונכם תוכלו עוד להכחיש " (סורת הרחמן:13). " אמרו: אנחנו לא מכחישים אחד מהם. התודות הן לך.

דרכי שמירת חסדי אללה

דע לך, עבד אללה, כי מי שנתן לך חסדים אלה, הוא יכול לשלול אותם ממך. אתה הבן הכי טוב אצל אללה, רק דרך יראתו, ודרך העבודה הטובה. אללה מסר" הוי האנשים, בראנו אתכם מתוך זכר ונקבה, וחילקנו אתכם לעמים ושבטים למען תבחינו ביניכם. ואולם הנכבד מכולכם אצל אללה הוא הירא שבכם. אללה יודע ומכיר כל דבר לפני ולפנים" (סורת החדרים:13).

אללה יתעלה, הבהיר כי להודות לו ולשבח אותו, במה שנתן מחסדים, היא הדרך שמובילה אל שמירת החסדים, ואי היעלמותם. הוא אמר "ריבונכם הודיע לאמור, אם תכירו טובה, ארבה להוסיף לכם, אך אם תכפרו, קשה הוא עונשי. " (סורת אברהם:7).

- התודות לאללה בענייני ממון הן לשלם מה שאללה חייב לשלם לעניים, ולנזקקים. אללה מסר: " והמקצים חלק מוגדר מרכושם* לקבצן ולדלפון" (סורת הרקיעים:24-25).

ושידע שיש גם בכסף שלו זכות בנוסף לזכאת. הוא חייב להאכיל את הרעב, ולהלביש את העירום, ולטפל בחולה, ולהפיג משבר, ולשלם חוב של מישהו. הנביא עליו השלום מסר: "הכי אהובים מבין האנשים לאללה הטובים בהם לאחרים. והמעשים הכי אהובים לאללה, הם להכניס את השמחה אל הלבבות של המוסלמים, או להפיג את המשבר שלו, או לשלם את החוב שלו, או להרחיק את הרעב ממנו. עדיף לי ללכת עם בן אדם מוסלמי כדי לפתור לו בעיה, מלהישאר חודש במסגד כדי להתפלל. ומי שמשתלט על זעמו, אללה מסתיר את ערוותו. והמשתלט על זעמו, למרות שהוא היה יכול להמשיך בו, אללה ימלא את לבו בשמחה ביום הדין. ומי שנוסע עם אחיו המוסלמי כדי לעזור לו בבעיה שלו עד שהיא נפתרת. אללה מחזק אותו ביום הדין שבו הרגליים מועדות. והמוסר הרע מקלקל את המעשים הטובים, כמו שחומץ מקלקל את הדבש". (מסופר ע"י טבראני)

אללה יתעלה, הבהיר את השכר בגין הסיוע למסכנים ולנזקקים, במטרת לרצותו. אללה אמר: " באומרם, נאכילכם למען חלות את פני אללה, ולא נצפה מכם לגמול ולתודה* מפני ריבוננו נירא, בבוא יום זעף קודר,* אללה שמרם מפני רעת היום ההוא וחלק להם

מאור פנים ושמחה, * וגמל להם גן עדן ומשי על כי עמדו בעוז רוח. *
שם יסבו על ספות מוגבהות, ולא ידעו לעולם להט שמש וכפור"
(סורת האדם: 9-14)

• את מי שמודה לאללה ירומם ויתעלה על חסד המראה הטוב, וחסד הבריות, ושלא מתעלה על האחרים בחסד זה, אלא במשהו ממצוות אללה, והוא שומר את העיניים שלו מלהסתכל אל האסור, ושומר את האוזן שלו שלא ישמע האסור, ושומר את לשונו מהלשנה, רכילות, שקר, ניבול פה, ולא נוסע ברגלו אל מה שאללה אסר, ושלא יימנע מלהשתמש בהן בעשיית הטוב, ושלא ישתמש בידיו בעשיית מה שאללה אסר לעשות, ושלא יימנע מלהשתמש בהן בעשיית דברים טובים. אללה יתעלה אמר: "אל תלך אחר דבר אשר לא תדעהו לאשורו. האוזניים, העיניים והלב – כל אלה ייתנו על בעליהם את הדין" (סורת המסע הלילי: 36).

ושלא יעזור לעושה או לעושה עוונות. אבל, הוא צריך להיות כמו שהנביא סיפר: "סייע לאחריך, הן היה עושה או עשוק". איש אמר: הוי שליח אללה, אסייע לו אם הוא עשוק, אבל אם הוא עושה, איך אסייע לו? אמר: שתמנע ממנו לעשוק. זה הסיוע לו". (מסופר ע"י בוח'ארי)

ושלא יסתייע במי שאללה נתן לו את חסד החוכמה, והתבונה כדי לסייע לשקר, או הלחימה באמת. צריך לנצל כוח זה במה שעוזר לו ולחברה שלו, בחיים ובעולם הבא. הנביא עליו השלום אומר: "ביום הדין כל אדם נשאל על החיים שלו, איך ביזבז? ומה עשה עם הידע שלו?, הכסף שלו איך הרוויח אותו, ואיך הוציא אותו?, והגוף שלו איך ניצל אותו? (סונן אלתרמדי)

הוא צריך לשמור על המבושים שלו רחוקים ממה שאסר אללה. הוא צריך לשים אותם במה שאללה התיר לו מבן/בת זוגו, או הפילגש שלו. אללה מסר: "והשומרים על תומת ערוותם, * למעט עם נשותיהם או עם השפחות אשר בבעלותם" (סורת המאמינים: 5-6)

הוא צריך לשבח את חסדי אללה ושלא ייחס אותם למישהו אחר. התוצאה לייחס את זה למישהו אחר, הצרות, וההפסד בחיים ובעולם הבא, אללה יתעלה אמר: " אז נכנס אל גנו בגורמו עוול לעצמו ואמר, איני סבור כי אאבד זאת אי-פעם, * ואיני סבור כי שעת הדין תגיע אי-פעם, אך אם ישיבוני אל ריבוני, שם אגיע אל

נחלה טובה יותר.* ענה לו חברו ואמר, התכפור באשר ברא אותך מעפר, אחר מטיפה, אחר עיצבך לכלל אדם? * אשר לי, אללה הוא ריבון, ולא אצרך כל שותף לריבוני" (סורת המערה: 35-38). תודות העבד לאלוהו ושבחו על מה שנתן לו מחסדים, תוצאותיהן לפי מה שעשה העבד עצמו. אללה יתעלה אמר " כל המודה, רק למען עצמו יודה, וכל הכופר, הנה ריבוני בלתי תלוי ונכבד" (סורת הנמלים: 40).

- מבין התודות לאל על חסד האסלאם, שהוא החסד הכי טוב, וגדול, שיעשה כמתחייב מחסד זה:

1- יראת אללה בגלוי, ובנסתר, ובטוב וברע. וזו דרגת מעשה החסד, שהנביא עליו השלום סיפר עליו באומרו: שתעבוד את אללה כאילו הוא רואה אותך, ואם אתה לא רואהו, הוא רואה אותך". (מסופר ע"י בוח'ארי).

בן עבאס מי ייתן ויישאו חן בעייני אללה, אמר: הנביא עליו השלום קיבל פרדה כמתנה מהמלך של פרס, הוא רכב עליה, ואני מאחוריו, ונסע הרבה ואחר כך אמר לי: שמור אללה, ישמורך. שמור אללה תמצא אותו מולך. דע אללה בטוב, יידע אותך לעת משבר. אם אתה רוצה לבקש, בקש ממנו. ואם אתה מבקש עזרה תיעזר בו. הגורל כתוב במה שיהיה. ואם האנשים יוכלו לעזור לך במשהו שאללה לא גזר לך, לא יוכלו לעשות זאת. ואם האנשים יתאמצו להזיק לך במה שאללה לא גזר, לא יוכלו. אם תוכל לעבוד בסבלנות עם ביטחון עשה זאת. ואם לא תוכל, המתן בסבלנות, כי בסבלנות על מה שאתה שונא הרבה, טוב. דע לך, שהניצחון בא עם הסבלנות, ושהרווחה באה עם הצער. ודע כי הנוחות היא עם המצוקה". (אלמוסתדרכ)

2- עזיבת האיסורים, ולהתרחק מהם. הנביא עליו השלום אמר: "מה שאסרתי לכם התרחקו ממנו, ומה שציוותי אותכם עשוהו כמיטב יכולתכם. אלה שקדמו אותכם השמיד אותם את שאלותיהם הרבות, ושהם היו חלוקים על נביאיהם". (מסופר ע"י מוסלם)

3- להתמיד בעשיית כל החובות שאללה ציוו עליהם, וחייב לעשותם. הנביא עליו השלום אמר בחדית' הקדוש, אללה יתעלה אומר: "... מה שחייבתי את עבדי לעשות הוא הדבר האהוב עלי..." (מסופר ע"י בוח'ארי)

צריך לדאוג טוב מאוד להגיד את האד'כאר (אזכורים) המותרים אחרי תפילות החובה, ושהנביא עליו השלום הבהיר, שהוא יגיד אחרי כל תפילה חובה "אני מבקש סליחה מאללה, ריבוני אתה שלום, תתברך ותתעלה, אין אלוה מבלעדיו ואין לו שותף ביקום, לו כל דבר, ולו השבח, ואללה כל – יכול, אללה הוא המחסה שלי, אין אלוה מבלעדיו, עליו אני סומך, והוא ריבון כס הכבוד הדגול, ולאחר מכן יגיד (ישתבח שמו של אללה 33 פעמים – השבח לאללה 33 פעמים – אללה אכבר " אללה הוא הגדול ביותר " 33 פעמים) ומשלים את המאה באימרה "אין אלוה מבלעדי אללה ואין לו שותף ביקום, לו כל דבר, אז אללה יתעלה מוחק את כל החטאים שלו". ויגיד את פסוק הכסא " אללה- אין אלוה מבלעדיו, החי והקיים. תנומה לא תאחז בו ולא שינה. לו כל אשר בשמים וכל אשר בארץ. מי ישתדל בפניו בלא שירשה ? הוא יודע את אשר לפניו ואת אשר מעבר להם, והם לא יוכלו להכיל את מלוא הדעת על אודותיו, כי אם רק את אשר ירצה. כיסאו חובק שמים וארץ, ועל נקלה יגון עליהם. הוא העליון והנשגב." (סורת הפרה : 255) ושולש הסורות (המסירות – השחר הבוקע – בני האנוש) "אמור, הוא אללה אחד,*אללה לעד, לא ילד ולא הוליד,* שווה לו אין גם אחד" (סורת טוהר האימונה:1-4). "אמור, ישמרני ריבון בני אנוש,* מלך בני אנוש,* אלוה בני אנוש,* מפני רעתו של הלוחש הנחבא,* הלוחש בלבב אנוש,* מפני שדים ובני אנוש." (סורת בני אנוש:1-6). "אמור, ישמרני ריבון השחר הבוקע,* מפני רעתם של כל יצוריו,* ומפני רעתו של אופל בהאפילו,* ומפני רעתו של נושפות בקשרים,* ומפני רעתו של קנאי בקנאו" (סורת השחר הבוקע:5-1).

כי הוכח בחדית'ים הנכונים שהנביא עליו השלום עשה זאת. ת'אובאן מי ייתן ויישא חן בעיני אללה אמר: הנביא עליו השלום, אחרי שסיים את תפילתו, ביקש סליחות מאללה שלוש פעמים, ואמר: אלוהי, אתה השלום, וממך השלום, תשתבח בעל כבוד ונדיבות" (מסופר ע"י מוסלם). נאמר לאוואזאעי –אחד מוסרי החדית'- איך מבקשים סליחות? אמר: אני מבקש סליחות מן אללה, אני מבקש סליחות מן אללה (אסתע'פרו אללה, אסתע'פרו אללה).

עבד אללה בן זובייר, מי ייתן ויישאו חן בעיני אללה, אמרו: הנביא עליו השלום, אמר אחרי סיומו לתפילה: "אין אלוה מבלעדי אללה,

אל אחד אין לו שותף, יש לו המלכות, והשבח לו, והוא הכל יכול. אין יְכָלֶתְ וְאֵין כּוֹחַ אֶלָּא באללה, אין אלוה מבלעדי אללה, שרק אותו עובדים, יש לו כל החסד, והטוב. אין אלוה מבלעדי אללה, אנחנו מסורים לדת שלו, ואפילו אם הכופרים שונאים זאת.

- אלמוע'ירה בן שועבה מי ייתן ויישא חן בעיני אללה, אמר: הנביא עליו השלום אמר אחרי כל תפילת חובה: אין אלוה מבלעדי אללה, אל אחד אין לו שותף, יש לו המלכות, והשבח לו, והוא הכל יכול. אלוהי אין מי שימנע מה שנתת, ואין שייתן את מה שמנעת, ובר המזל לא יעזור לו מזלו". (מסופר ע"י בוח'ארי)

- אבו הוריירה, מי ייתן ויישא חן בעיני אללה, אמר שהנביא עליו השלום אמר: "מי שהילל את אללה אחרי כל תפילה 33, והודה לו 33, וגידל אותו (אמר אללהו אכבר) 33, אלה 99, ואמר במאה אין אלוהים בלעדי אללה, אל יחיד אין לו שותף, יש לו המלכות, והשבח לו, והוא הכל יכול. נמחלו כל עוונותיו, ואם יהיה כמו קצף הים". (מסופר ע"י מוסלם)

- אבי אומאמה, מי ייתן ויישא חן בעיני אללה באומר: מי שקורא את פסוק "אלכורסי" (סורת הפרה פסוק 255) אחרי סיום כל תפילה, רק המוות הוא שמונע אותו מלהיכנס לגן עדן" (אלסונן אלכוברה)

- עוקבה בן עאמר מי ייתן ויישא חן בעיני אללה, אמר: הנביא עליו השלום אמר: "קראו את שתי הסורות האחרונות בקוראן (אל-מעוזאת), אחרי כל תפילה" (מסופר ע"י בן ח'וזיימה) שולש הסורות (המסירות – השחר הבוקע – בני האנוש)

- מועאז בן גבל מי ייתן ויישא חן בעיני אללה, אמר שהנביא עליו השלום החזיק את ידו, ואמר: "הוי מועאז, אני נשבע באללה שאני אוהב אותך" מועאז אמר: אני נשבע באבי ואמי ואללה שאני אוהב אותך. ואמר: "הוי מועאז, אני ממליץ שלא תפסיק להגיד אחרי כל תפילה, אלוהי עזור לי לאזכר אותך, ולהודות לך, ולעבוד אותך טוב". (מסופר ע"י בן חבאן).

4- להרבות באזכור אללה, עבד אללה בן בסר מי ייתן ויישא חן בעיני אללה, אמר: בדווי אחד אמר לשליח של אללה, עליו השלום: הלכות האסלאם רבות בשבילי, הגד לי משהו שאחזק בו, אמר: "שיהיה לשונך רטוב באזכור אללה". (אלמוסתדרכ)

- לשמור על תפילות הרשות, במיוחד אלה שבמנהג של הנביא, והן שתי כריעות לפני תפילת השחרית, וארבע כריעות לפני תפילת הצהריים, ושתיים אחריה, ושתי כריעות אחרי תפילת בין הערבים, ושתיים אחרי תפילת הלילה. וזה בגלל הטוב הידוע והקבוע בשכר למי ששומר עליהן. אום חביבה בתו של אבו סופיאן, מי ייתן ותישא חן בעיני אללה, אמרה שהנביא עליו השלום סיפר: "מי שהתפלל 12 כריעות ביום אחד, אללה בונה לו בית בגן עדן, ארבע כריעות לפני תפילת הצהריים, ושתיים אחריה, ושתיים לפני תפילת אחרי הצהריים, ושתיים אחרי תפילת בין הערבים, ושתיים לפני תפילת הבוקר." (מסופר ע"י בן ח'זיימה)

- גם כן, תפילת לפני הצהריים (דוחא), הנביא סיפר על הטוב שבה באומרו: "כל פרק בכם חייב צדקה כל יום, כל הילול צדקה, וכל שבח צדקה, וכל תודה צדקה, וכל אמירה אללה אכבר צדקה, וציווי לעשיית טוב צדקה, וצוואה להתרחק מדבר רע צדקה. ולהתפלל שתי כריעות בבוקר הן שכרן של כל זאת." (מסופר ע"י מוסלם).

- תפילת הפרט. הנביא עליו השלום דאג לשמור על תפילה זו, ועל תפילת הרשות של השחרית, ולא עוזב אותן, אפילו בזמן נסיעה, שהיא מפרכת. המינימום שלהן הוא כריעה אחת. הנביא עליו השלום מסר: "תפילת הפרט אמת. מי שרוצה שיתפלל 5 כריעות, או 3 או 1." (מסופר ע"י בן חבאן)

- צום הרשות. הוא לצום 3 ימים בכל חודש, והצום בימי שני, וחמישי. והצום של הימים הלבנים בכל חודש (13.14.15). והצום של יום העמידה על הר ערפה. והצום ביום עאשורא (10 בחודש מוחרם ההג'רי), ויום לפני, ויום אחרי. הנביא עליו השלום מסר: "אין עבד שמתנדב לצום יום למענו, אלא ואללה מרחיק אותו מגיהנום שבעים שנה." (מסופר ע"י מוסלם).

והצום הכי טוב הוא צומו של דוד עליו השלום. עבד אללה בן עמר אמר: נאמר לנביא עליו השלום, שאני נשבע לצום ביום ולהתפלל בלילה כל החיים שלי. אני אמרתי לו: אני מוודה שאני אמרתי את זה. אמר: "אתה לא תוכל זאת. צום, ואכול, ותישן, ותצום בחודש שלושה ימים כי החסד נכפל פי 10, וזה כמו לצום את כל החיים. אמרתי: "אני יכול יותר מזאת. אמר: "צום יום, ואכול יומיים". אמרתי: אני יכול יותר מזאת. אמר: "צום יום ואכול יום. זה היה הצום של דוד עליו השלום. וזה הצום הכי טוב." אמרתי: אני יכול

יותר מזאת. הנביא עליו השלום אמר: "אין יותר טוב מזה". (מסופר ע"י בוח'ארי).

אם העבד אינו מקבל מהשמירה על מצוות רשות אלה, והמנהגים של הנביא מלבד אהבת אללה זה היה די לו. אבו הוריירה, מי ייתן ויישא חן בעיני אללה, אמר: הנביא אמר: מי שהתייחס בעוינות אל קדוש, אני נלחם בו. ואין דבר יותר טוב שעבדי עושה כדי להתקרב אלי, ממה שחייבתי אותו לעשות. עבדי ממשיך להתקרב אלי במצוות רשות, עד שאוהב אותו. אם אני אוהב אותו נהייתי האוזן ששומע בה, והעיניים שבהן הוא רואה, וידו שבה עובד. ורגלו שבה דורך. ואם ישאל אותי אענה לשאלתו. ואם ייעזר בי, אעזור לו. ואני לא מהסס בעשיית דבר כמו עם המאמין שונא את המוות, ואני שונא לעשות לו רע." (מסופר ע"י בוח'ארי)

- העבודה למען הפצת דת אללה, וקריאת האנשים אליה, כמיטב היכולת, הן באמרה והן במעשה. אני מוציא את הכסף למענו. ולהודיע למי שאינו יודע, ולתקן לטועה. הנביא, עליו השלום אמר לעלי, מי ייתן ויישא חן בעיני אללה: "שאללה ידריך באמצעותך [ולו רק] איש אחד, טוב לך יותר ממיטב הרכוש".

דרכי הטיפול באסונות, וניסויי אללה, ודרכי הקלת תוצאותיהם:

מהדרכים הטובות לטפל באסונות וניסויי אללה.

1. האמונה הצודקת בגורל, כי זה גורם ראשי כדי להקל מתוצאות האסונות וניסויי אללה, על המאמין. דרך אמונה זו המאמין שומר על עצמו ממחלות רבות שהן תוצאה לסיבות פסיכולוגיות הנגרמות מסכסוך נפשי פנימי. אם המוסלמי יאמין שמה שפגע בו לא היה מחטיא אותו, ומה שהחטיא אותו לא היה פוגע בו, היה מקבל מה שאללה נתן לו, וקבע לו. אללה יתעלה אמר "לא יפקוד אסון את הארץ או אתכם אשר לא נרשם בספר בטרם נחוללו. אין קל מזה לאללה" (סורת הברזל:22).

הנביא עליו השלום אמר: המאמין החזק טוב, ויותר קרוב אל אללה מהמאין החלש. בכל מצב טוב שמור על מה שיועיל לך, והיעזר באללה, ואל תיכנע אם יפגע בך משהו. אל תאמר לו הייתי עושה כך וכך, כי אללה גזר ועשה מה שהוא רצה, כי המילה "לו" היא השער למעשה השטן. (מסופר ע"י מוסלם)

המאמין צריך להיות מרוצה מריבונו, וממה שגזר לו או עליו, בעושר ובעוני, בבריאות, ובמחלות, במצוקה, ובאושר. ואי שלא יהיה ממי שמרוצה במצב העושר, והבריאות, והאושר, וכועס במצב העוני, והמחלות, והמצוקה. הוא יהיה כמו אלה שאללה סיפר עליהם באומרו: "יש באנשים עובד את אללה בהולכו על הסף: אם יפיק טובה, היא תוסיף לו בטחה, ואולם אם יפקדנו סבל, ישיב פניו לאחר, הוא יאבד את העולם הזה ואת העולם הבא: זהו אובדן מוחלט" (סורת העלייה לרגל:11).

אם העבד יידע לו שהעניין כולו בידי אללה לבדו, אין לו שותף, ושהוא היחיד המחליט במלכות שלו ובשביל הבריות שלו, ושהוא גוזר רק מה שיש בו טוב, ושהוא המועיל והמזיק, המבריא, השומר, המעלה, הנותן, והמונע, נפשו היתה נרגעת. אללה מסר: "אם יביא אללה עליך צרה, איש מלבדו לא יוכל לסלקה, ואם ירצה להטיב עמך, לא יוכל איש לעצור את ברכתו. הוא יעניקה לאשר יחפוץ מבין עבדיו, והוא הסולח והרחום." (סורת העליה לרגל:107).

אם העבד ידע זאת טוב, והיה בטוח ממנו, הקשר בינו לבין אללה מתחזק, ונשען עליו כמו שצריך, ורק ממנו מבקש סיוע, ומפחד מהוענש שלו ושואף לשכר שלו, ולמה שיש לו, זו דרך עשיית הסיבות הליגליות. אללה אמר: " וישלח לו פרנסה בלא שישער מאין. כל הנסמך על אללה, הוא ייתן לו את חלקו. הן אללה משיג את כל חפצו, ולכל דבר קבע אללה מידה" (סורת הגיטין:3).

מכאן הפרק של להשאיר את השכר הטוב מאללה לסבלנות על מה שאללה גזר לעבד שלו מאסונות וניסויים הן בנפשו או במשפחתו, או בכסף שלו. אללה יתעלה אמר: "עוד נעמידכם במבחנים של סכנות ורעב ואבדות ברכוש ובנפש וביבול. בשר טובות לעומדים בעוז רוח,* אשר בפקוד אותם אסון, יגידו, אנו ביד אללה ואלי סופנו לשוב,* כל אלה, יישאו ריבונם את תפילותיו עליהם ואת רחמיו, והם המישירים לכת" (סורת הפרה:155).

הנביא עליו השלום אמר: אין אסון שפוגע בעבד, והוא אומר "אנו ביד אללה ואלי סופנו לשוב", אלוהי תן לי שכר על האסון שלי והבטיח לי יותר טוב ממנה".

בן אלקיים ז"ל אמר: "מילה זו תרופה טובה לנפגע ועוזרת לו בחיים שלו ובעולם הבא. זה כולל שני עיקרונות גדולים, אם העבד יידע אותם טוב, האסון יהיה קל בשבילו באסון שלו:

הראשון: העבד ומשפחתו והכסף שלו כולם באמת, שייכים לאללה יתעלה וישתבח. והוא השאיר אותם אצל העבד כמין הלוואה שהוא מחזיר אליו מתי שהוא רוצה.

השני: שהגורל של העבד הוא בידי אללה, ושהוא חוזר אל אללה אדוניו, והוא צריך להשאיר את החיים מאחורי גבו, ושהוא מגיע לבד אל אלוהו, כמו שברא אותו בפעם הראשונה, בלי משפחה ובלי כסף, אבל עם הטוב והרע שהוא עשה. ואם זו היא תחילת העבד וזהו הסוף שלו, איך ישמח על מה שנמצא ומצטער על מה שאיננו. מחשבתו על איך הכל התחיל ועל איך הכל נגמר, מהתרופה הכי גדולה למחלה זו.

מבין התרופות גם:

2. לרוץ אל התפילה. אללה אמר: "הוי המאמינים, בעוז הרוח ובתפילה בקשו לכם ישועה, כי אללה עם עזי הרוח" (סורת הפרה:153). והנביא עליו השלום היה נכנס לתפילה במצב שהוא

שמצער אותו. הוא היה אומר: "הוי בלאל, קרא לתפילה, תן לנו לנוח עם התפילה". (סוּן אבו דאוד).

3. לא לכעוס, ולחשוב טוב על אללה. אבו הורירה, מי ייתן וישא חן בעיני אללה, סיפר שהנביא עליו השלום מסר: "אללה יתעלה אמר: אני לפי מה שחושב העבד שלי עלי, אם יחשוב טוב, יהיה לו טוב. ואם יחשוב רע יהיה לו רע". (סחיח בן חבאן).

אני מבקש מאללה עד כדי שאני בטוח בטוב שהוא יעשה.
4. להרבות לציין את אללה, כי זה מנחם את הנפגע מהאסון, ומחזק את נפשו. אללה יתעלה אמר: "הם המאמינים אשר לבם בוטח בזכר אללה. אכן בזכר אללה יבטחו הלבבות." (סורת הרעם:28).

5. להרבות להתפלל אל אללה (דועא), אללה אמר: "האם לא הוא אשר יענה לאדם הפונה אליו בעת מצוקה ויסיר את הרעה מעליו ויקימכם כמחליפים עלי אדמות? וכי יש אלוה מלבד אללה? כה ממעטים אתם להיזכר." (סורת הנמלים:62).

6. לדעת שהנוחם בא עם המצוקה, ושקלות באה עם הקושי. אללה יתעלה מסר: "אחר הקושי תבוא הקלה,* אחר הקושי תבוא הקלה" (סורת הרוחה:5-6).

הבעיה היתה קשה, וכשנהיתה יותר קשה נפתרה ואני חשבת שלא תיפתר

7. לדעת שהחיים עלובים, ושהם אוזלים. החיים הם דרך מעבר ולא מנוח, כי כל דבר בחיים סופו בר כליון. רק אללה יתעלה וישתבח הוא שנשאר. אללה אמר: "דעו כי חיי העולם הזה הם משחק ושעשוע ומחמדים והתפארות ביניכם, ושאיפה להרבות רכוש ובנים. הם נמשלו לגשם המפליא את הזורעים בהצמיחו צמח, והנה ייבול ויצהיב לעיניך, ואז יתפורר. בעולם הבא יש עונש כבד ומחילה מעם אללה, והפקת רצון מלפניו. חיי העולם הזה אינם אלא תענוג של הבל." (סורת הברזל:20).

מפי סהל בן סעד, מי ייתן וישא חן בעיני אללה, אמר: הנביא, יברכו אללה ויתן לו שלום, עבר על המקום "ד' אל-חולייפה", וראה כבשה מתה ורגלה למעלה. הוא אמר: החושבים אתם שקל לבעל של הכבשה לראות אותה כך. אני נשבע במי שמחזיק את נשמתו, שהחיים יותר נחותים אצל אללה מזו אצל בעלה. ואם החיים היו שווים אצל אלוהים כנף של זבוב, לעולם לא היה משקה כופר בה טיפת מים. (אלמוסתדרכ)

לדעת שהבן אדם לא עוזב את החיים האלה אלא אחרי שהוא משלים את מה שאללה גזר לו או עליו. הנביא עליו השלום אמר: רוח הקודש (המלאך גבריאל), השריא לי כי אין נפש שעוזבת את החיים עד שהיא משלימה את מה שנכתב לה, סכמו את הביקוש, ואל תעשו עוונות בעיני אללה אם ראיתם שהפרנסה שלכם מאחרת, כי אין לקבל מה שיש אצל אללה אלא ע"י לציית לו"

אנחנו מקווים תקוות ומחכים לתוצאתיה, ואולי המוות קרוב יותר לנו ממה שאנחנו מקווים, אנחנו בונים ארמונות מפוארים, ואנחנו יודעים שנמות והם יחרבו.

בן אלקיים ז"ל ציין שמבין התרופות:

1. שיסתכל אל אלה שהם גם באסונות. ושידע טוב מאוד שלכל אחד יש לו את הבעיה שלו, ושהוא לא היחיד שיש לו בעיה, או אסון. ואם יסתכל בעולם יראה שכל אחד יש לו בעיה ברמה שונה. הוא גם צריך לדעת שהעולם הזה הוא עולם של מבחנים, ואם הוא, כלומר העולם, עושה אותנו מחייכים קצת, הוא מבכה אותנו הרבה. ואם יהיה לך טוב ליום אחד, יהיה עצוב לימים רבים. ואם נהנית קצת, קופחת ארוכות. אללה יתעל מסר " ואם נפצעתם – גם הם נפצעו כמותכם, הן נוהגים אנו לחלק את ימי הניצחון הללו בין האנשים, פעם לאלה ופעם לאלה, זאת למען ידע אללה מי הם המאמינים"(סורת בית עמרם:140)

בן מסעוד, מי ייתן וישא חן בעיני אללה, אמר: לכל שמחה עצב, ואין בית שמתמלא בשמחה, אלא שגם מתמלא בצב.

דע לך שאין הזמן פגע בי,

אלא והוא פגע מישהו אחר לפני.

2. להרהר טוב במה שקרה לו, או פגע בו, ושיוודה לאללה שהאסון לא היה יותר גדול מזה. ושהוא לא פגע בדתו (עצמו). כל דבר בחיים אין להתחרט עליו חוץ מאיבוד הדת. הוא צריך גם להודות לאללה על מה שהשאיר לו מדברים טובים אחרים. ערווא בן אלזובייר נכרתה רגלו, ובנו מת באותו יום, הוא אמר: אלוהי! תודות לך, ואם לקחת משהו, גם נתת. ואם נפגעת ג' הברית, נתת לי ארבעה איברים ולקחת אחד, ונתת לי ארבעה ילדים ולקחת אחד.

3. לדעת שהבהלה, ואי הרצון ממה שאללה גזר, זה מרגיז את אלוהו, ומשמח את השטן, ואת אויביו, ומכשיל את פעלו, ומחליש את נפשו. ואם יסבול, ישמח את אלוהו, וירגיז את השטן, וישמח את חברו וירגיז את אויביו.

4. שיחשוב שמה שקרה לו מאסון ובעיה, שער משערי לרכוש שר בעל כורחו אם יסבול, ויבקש שר מאללה. ושיחשוב על השכר בעולם הבא, עד שלא יחמיץ את מה שאללה הכין לסובל והמבקש שר מאלוהו על מה שפגע בו. מוסא אל-אשערי, מי יתן וישא חן בעיני אללה, אמר שהנביא עליו השלום אמר: "אם הבן של העבד המאמין מת, אללה אומר למלאכים: לקחתם את הבן של עבדי? אמרו: כן. אמר: לקחתם את הפרי של לבו? אמרו: כן. אמר: מה אמר? אמר: "אנו בידי אללה ואליה סופנו לשוב". והודה לך. אמר: בנו לו בית בגן עדן, וקראו לו בית ההודיה" מסופר ע"י סח'ח בן חבאן

אבי סעיד אל-ח'ודרי, מי ייתן וישא חן בעיני אללה, אמר שהנביא, עליו השלום, אמר: אין עייפות, או עצב, או נזק, או אסון, או אפילו קוץ פוגעים במוסלמי אלא ואללה מוחל לו מהחטאים שלו על זה. (מסופר ע"י בוח'ארי).

5. לדעת שהסבלנות וביקוש השכר מאללה, בגלל מה שקרה לו מאסונות הם מתכונות המאמינים ואחת הסיבות לכניסה לגן עדן. אללה יתעלה מסר "נעמידכם במבחן, למען נדע מי בכם הקמים להיאבק ומי עזי הרוח כך נבחן את אורחותיכם" (סורת מוחמד: 31)

אבי עבאס, מי ייתן וישאו חן בעיני אללה, אמר לכמה מחבריו: הלא אראה לך אישה מאלה שנכנסים לגן עדן. אמר: כן.. אמר: אישה שחורה זו, הגיעה אל הנביא, עליו השלום, ואמרה לו: אני חולה בצרעת, ואני נחשפת, התפלל למעני. אמר: אם תרצי תסבלי קצת, ואני מבטיח לך את גן עדן. ואם תרצי התפללתי למענך. אמרה: אני אסבול. ואמרה: אבל אני נחשפת! (כי זה כואב לה נפשית) התפלל למעני שלא איחשף, והוא עשה". (מסופר ע"י אלבווח'ארי)

סוהייב, מי יתן ויישא חן בעיני אללה, אמר: הנביא עליו השלום אמר: "מפליא הוא דבר המאמין. כל מה שקורה לו זה טוב לו. אין זה לכל אחד רק למאמין. אם פוגע בו משהו טוב הודה לאללה, וזה טוב לו. ואם פוגע בו משהו רע סבל, וזה טוב לו". (מסופר ע"י מוסלם)

6. לדעת אם הוא נבהל מאוד, הוא יהיה מוכרח לסבול בסוף, וזו סבלנות לא טובה, שבעלה לא נשכר. מחמוד בן לובייד סיפר שהנביא עליו השלום אמר: אם אללה אוהב אומה פוגע בה, ומי שסובל הוא מקבל שכר הסבלנות, ומי שנבהל הוא מקבל שכר הבהלה. (מסופר ע"י אחמד)

7. לדעת שמי שפגע בו הוא הרחום ברחמנים, וכי הוא לא שלח את המלאכים כדי שישמידו או שיענה אותו. אבל הוא פגע בו כדי לבחון את הסבלנות שלו, והאמונה שלו, ולשמוע את תפילותיו, ושיראה אותו עומד בכניסה שלו (מסגדים), שבור לב, מתחנן לו, מתלונן אליו. עומר בן אל-ח'טאב סיפר: הגיעו אל הנביא שבויים. ואישה אחת מבין השבויות באה והניקה את הילדים שבשבי. הנביא אמר: החושבים אתם שאישה זו זורקת את בנה אל האש? אמרנו: לא. והיא יכולה לא לזרוק אותו. אמר: "אללה יותר רחום על העבדים שלו, מהאישה הזאת על בנה". (מסופר ע"י בוח'ארי)

8. לדעת שהמרירות שבחיים היא עצמה המתיקות של העולם הבא, אללה יתעלה הופך אותה כך. וגם שהמתיקות של החיים היא עצמה המרירות של העולם הבא. לעבור ממרירות זמנים אל מתיקות מתמידה, יותר טוב, לעבד, מההפך. הנביא עליו השלום אמר: הדרך לגן עדן נסללה בדברים שנזכרים, והדרך אל גן עדן נסללה בתאוות. (מסופר ע"י מוסלם)

זה לא אומר שהאדם כמו אבן אין לו רגשות, ולא מביע התפעלויות טבעיות. אבל מה שאסור הבהלה, והכעס, ואי קבלת את גזר אללה והגורל שלו. אנס בן מאלכ, סיפר: נכנסנו עם הנביא עליו השלום, על אבי סיף, בעלה של המיינקת של אברהים – בנו של הנביא. הנביא החזיק את אברהים ונישק אותו והריח אותו. אחר כך נכנסנו אליו ואברהים גוסס. העיניים של הנביא זלגו דמעות. עבד אלרחמן בן עוף אמר לו: ואתה, שליחו של אללה?.

אמר: "הוי, בן עוף. אלה רחמים, וחזר על המילה. הנביא אמר: העיניים דומעות, והלב עצוב, אבל לא אומרים אלא מה שמשמח את אלוהינו. ואנחנו עצובים לפרידה ממך, אברהים". (מסופר ע"י בוח'ארי).

אוסאמה בן זייד אמר: בתו של הנביא שלחה אליו שאחד הבנים שלה נפטר, וביקשה שיבוא. הוא שלח, אחרי דרישות שלום, ואמר: "מה שאללה לקח זה שלו, ומה שאללה נתן זה שלו. וכל דבר גורלו קבוע אצלו. תסבולי ותבקשי שכר מאללה". היא שלחה אליו והשביעה אותו שיבוא אליה. הוא קם ועמו סעד בן עבאדה, ומועאז בן גבל, ואוביי בן כעב, וזייד בן ת'אבת, ואחרים. הם הרימו את הילד אל הנביא והוא גוסס ואמר: חשבתי שהוא אמר: הוא חלש מאוד. הוא בכה. סעד אמר: הוי שליח של אללה מה זה? אמר: "אלה רחמים אללה שם בלבבות עבדיו. אללה מרחם את הרחמנים מבין עבדיו".

עזוב את הימים שיעשו מה שהם רוצים,
קבל את מה שהגורל גזר בשמחה.
אם הגזר של אללה נקבע אל אומה,
אין ארץ ולא שמיים שיכולים לעצור אותו.

דרכי ביצור הנפש

מהדרכים שהאדם יכול לבצר בהן את עצמו:-

1. להרבות בקריאת הקוראן, ולהתמיד בזה, במיוחד סורת הפרה, כי השטן בורח מהבית שהקוראן בו, ובו נזכר אללה. אבי הורירה, מי ייתן וישא חן בעיני אלל אמר: הנביא עליו השלום, אמר: אל תעשו את בתיכם קברות, השטן בורח מהבית שבו נקראת סורת הפרה". (מסופר ע"י מוסלם).

2. להמשיך לשמור על דקלום המשפט "בסם אללה" (בשם אללה), ולא לשכוח להגיד לפני כל מה שהמוסלמי עושה, שישמור אותו מהשטן, הנביא עליו השלום אמר: "להסתיר מה בין עיני השדים, וערוות האדם, מישהו שנכנס לשירותים צריך להגיד בשם אללה". (סונן תרמד'י)

3. שיתפלל בברכה, כשיראה בעצמו ובכסף שלו מה שמשמח אותו, ושיגיד: אלוהי תברך את זה, ואל תזיק לו. או: "מא שאא אללה, תבארכ אללה". לפי מה שאמר בן רביעה. הנביא עליו השלום אמר: "מי שרואה בעצמו או בכסף שלו או שראה באחיו מה שהוא אוהב, שיתפלל לברכה".

שיקרא האדם את סורות המועזתין "אמור, ישמרני ריבון בני אנוש,* מלך בני אנוש,* אלוה בני אנוש,* מפני רעתו של הלוחש הנחבא,* הלוחש בלבב אנוש,* מפני שדים ובני אנוש." (סורת בני אנוש).

"אמור, ישמרני ריבון השחר הבוקע,* מפני רעתם של כל יצוריו,* ומפני רעתו של אופל בהאפילו,* ומפני רעתו של נושפות בקשרים,* ומפני רעתו של קנאי בקנאו" (סורת השחר הבוקע).

4. כדי להגן על עצמו ועל הילדים שלו נגד העין הרעה, ושידאג להתמיד בזה. בן עבאס, אמר: הנביא עליו השלום היה קורא סורות אלה כדי לשמור על נכדיו אלחסן ואלחוסין נגד העין הרעה, ואמר: אבותיכם, ישמעאל ויצחק, היו נעזרים בהם. אני נעזר במילים התמות של אללה נגד כל שטן ומזיק, ונגד כל עין רעה. (מסופר ע"י בוח'ארי)

וגם האמרה: בשם אללה שאין דבר במעל הארץ או בשמיים יכול להזיק, עם ציון השם שלו. שלוש פעמים, בבוקר ובערב. וגם

אמרת: אני נעזר באמרות התמות של אללה נגד כל רע שהוא ברא. שלוש פעמים יומם ולילה.

5. לשמור על אזכור אללה. אללה אמר: "כן עליכם לזכור אותי למען אזכור אתכם, הכירו לי טובה ואל תכפרו בי" (סורת הפרה: 152). אללה אמר בחדית' הקדוש: "אני כפי שעבדי חושב עלי, ואני אתו. אם יציין אותי בנפשו, אציין אותו בנפשי. ואם יציין אותי בקבוצה, ציינתי אותו בקבוצה יותר טובה. ואם יתקרב אלי טפח, אני אתקרב אליו זרוע. ואם יתקרב אלי זרוע, אני אתקרב אליו בזרועות. ואם יבוא אלי הולך אבוא אליו בריצה." (מסופר ע"י בוח'ארי).

התועלות של ציון ואזכור אללה

אללה יתעלה אמר בספרו הקדוש, כי להתמיד באזכור אללה, אחת הסיבות לאי קבלת האסון, אחרי שנגזר. אללה סיפר על יונה עליו השלום "יונה היה בשליחים.* הוא ברח אל האונייה העמוסה,* הפיל גורל, והיה במפסידים.* הדג בלע אותו, כי אשם היה,* אלמלא היה מן המספרים בשבח אללה,* כי אז היה נשאר במעיו עד היום אשר בו ייעורו המתים" (סורת הערוכים: 139-144).

- להתמיד באזכור אללה, אחת הסיבות לענות על התפילות, ומבצר לעבד. הנביא עליו השלום מסר: "אללה השריא ליחיא (יוחנן) בנו של זכריא (זכריה), חמש מילים כדי לעבוד לפיהן, ושיצווה בני ישראל לעבוד לפיהן, וכאילו הוא האיט בלמסור אותם. עיסא (ישוע) בא אליו ואמר לו אללה ציווה אותך בחמש מילים לעבוד לפיהן, והוא מצווה את בני ישראל לעבוד לפיהן. או שתמסור להם או שאני אעשה את זה. אמר לו: אל תעשה אחי. אני חושש שתקדים אותי ואללה יעניש אותי. אמר: הוא אסף את בני ישראל בבית המקדש עד התמלא וישבו במרפסות והוא נאם ואמר: אללה השריא לי חמש מילים לעבוד לפיהן וציווה את בני ישראל לעבוד לפיהן. הראשונה: שלא תשתפו מישהו/ משהו אחר עם אללה. את מי שמשתף מישהו עם אללה כמוהו כמו איש שקנה עבד מהכסף שלו, הן זהב והן שטרות, והשכין אותו בביתו וביקש ממנו לעבוד ולהרים דברים, והעבד התחיל לעבוד ולהרים ולמסור למישהו אחר ולו לאדונו. מי מכם רוצה שיהיה העבד שלו כך. אללה ברא אותכם, אל תשתפו אתו משהו. ואם תקומו כדי להתפלל, אל תסתכלו מסביב, כי אללה מסתכל בפני עבדו, אם הוא לא מסתכל מסביב. הוא ציווה אותכם לצום, וזה דומה לגבר בין קבוצה והוא מחזיק שקית של בושם, וכולם רוצים להריח אותה. הצום בשביל אללה מריח יותר טוב מהבושם. ואני מצווה אותכם לשלם צדקות. זה דומה לגבר שהאוייב שבה אותו וקשר את ידיו עד צווארו, והביאו אותו כדי להורגו. הוא אמר: האם אני יכול לפדות את עצמי ולשלם מעט והרבה עד שניפדה. אני מצווה אותכם בלהרבות באזכור אללה. זה דומה לאיש שהאנשים ביקשו אותו ועקבו אחריו עד שהגיע אל מבצר והתחבא בתוכו. גם העבד

לא ניצל מהשטן אלא על ידי אזכור אללה. הנביא עליו השלום אמר: גם אני מצווה אותכם לעשות חמשה דברים, אללה ציווה אותי לעשותן: הקבוצה, ולשמוע ולעשות, וההגירה, והג'יהאד למען אללה. ומי שמתרחק מהקבוצה במרחק של טפח, הוא יוצא מן האמונה והאסלאם עד שפונים אליו ומדברים אתו. ומי שדיבר דברי הג'אהליה נכנס לגיהנום. נאמר: הוי שליח אללה. ואם הוא מתפלל וצם. אמר: ואם הוא מתפלל וצם. תיקראו לפי מה שאללה כינה אותכם המאמינים המוסלמים עובדי אללה." (סחיח בן ח'וזיימה)

- להתמיד באזכור אללה, דבר שמפצה את מי שלא מצליח ללמוד את הקוראן. עבד אללה בן אבי אופא סיפר: איש אחד בא אל הנביא ואמר: הוי שליח אללה, אני לא יכול ללמוד את הקוראן. למד אותי מה שיפצה אותי, אמר: אמור השבח לאללה, והתודות לאללה, ואין אלוהים מבלעדי אללה, ואללה גדול, ואין חיל או כוח אלא עם אללה. "אמר: זה לאללה, מה לי? אמר: אמור: אללה סלח לי, ורחם עלי והדרך אותי לדרך הישר, והברא אותי, ופרנס אותי. הנביא אמר: הוא מילא את ידו בטוב." (סחיח בן חבאן)

- להתמיד באזכור אללה אחת סיבות גירוש השטן, ולחישת השטן. אבי הורירה אמר: הנביא אמר: השטן קושר מסביב לצוואר של האדם שלושה קשרים ואומר שיהיה לך לילה ארוך, יישן. ואם האדם מתעורר ומציין את אללה נפתר קשר אחד, ואם יטהר נפתר עוד קשר, ואם התפלל נתפר הקשר האחרון ונהיה מלא מרץ, טוב נפש, או שנהיה מרושע נפש, עצלן.

מבין האזכור הכי טוב

1. אמירת, השבח לאללה והתודות לו, השבח לאללה האדיר. הנביא עליו השלום אמר: "שתי מלים קלות בפה, כבדות במשקל, אהובות אל הרחמן (אללה), סובחאן אללה ובחמדה, סובחאן אללה אלעט'ים". (מסופר ע"י בוח'ארי)
2. הנביא אומר: מי שאמר "סובחאן אללה ובחמדה 100 פעמים. נמחלו כל חטאיו ואם היו כקצף הים". (מסופר ע"י בוח'ארי)
3. "הנביא גם אומר: מי שמתעורר בלילה ואומר: אין אלוה מבלעדי אללה, אין לו שותף, לו המלכות והתודות והוא הכל יכול, תודה לאללה, והשבח לאללה, ואין אלוה מבלעדי אללה, ואללה אכבר, ואין חיל וכוח אלא עם אללה. ואמר: אלוהי מחל לי, או ביקש מה שהוא רוצה, נענו בקשותיו, ואם יטהר, ומתפלל תפילותיו יתקבלו". (מסופר ע"י בוח'ארי)
4. וגם עליו השלום אמר: "שאני אומר השבח לאללה, ותודה לאללה, ואין אלוה מבלעדי אללה, ואללה יותר גדול. יותר אהוב עלי ממה שעליו זורחת השמש". (מסופר ע"י מוסלם)
5. גם עליו השלום אומר: האם לא יוכל מישהו מכם להרוויח כל יום 1000 חסדים, אחד היושבים שאל אותו איך ירוויח אחד מאתנו אלף חסדים? אמר: שישבח את אללה מאה פעמים, הוא יקבל אלף חסדים ויימחל לו אלף עוונות".
6. ואמר עליו השלום: מי שהתפלל עלי תפילה אחת, אללה מתפלל עליו עשר תפילות ומחל לו 10 עוונות.
7. ואמר עליו השלום: הטהרה חלק מהאמונה, והתודות לאללה ממלאות את המאזנים, והשבח לאללה והתודות לאללה ממלאות מה שבין השמים והארץ, והתפילה אור, והצדקה הוכחה, והסבלנות אור, והקוראן ראייה בעדך או נגדך. כל האנשים או שהם מוכרים את עצמו ומשחרר אותה, או שמעניש אותה" (מסופר ע"י מוסלם)
8. ואומר עליו השלום, לאחד חבריו: "הלא אגיד לך מילה שהיא אוצר מאוצרי גן עדן, אין חיל או כוח, אלא עם אללה" (מסופר ע"י בוח'ארי)

9. האזכור הכפול, ג'וויירה סיפרה: הנביא יצא מאצלה אחרי שהתפלל, וחזר אחרי תפילת היום בהיותה יושבת זוכרת את אלהה, אמר לה: האם את עדיין באותו מצב שבו עזבתי אותך? אמרה: כן. הנביא אמר: "אמרתי אחר כך 4 מילים, 3 פעמים, אם נשקלות במה שאמרת את כל היום היו שוקלות אותן. השבח לאללה והתודות לו כמו מספר הבריאות שלו, והרצון שלו, והמשקל של מלכותו, ודיו של המילים שלו.

דרכים שמביאים לסיפוק אללה, המרחיקות לנזקים ואסונות:

- "שיתמיד בביקוש סליחות, כי רוב האסונות שפוגעות באדם הם בגלל העוונות שלו. כפי שהבהיר אללה באומרו " כל אסון יפגע בכם, עקב פועל ידיכם הוא, אם כי (אללה) מרבה למחול" (סורת המועצה:30).

להקפיד על הסליחות מהסיבות להבאת פרנסה, ורבייתו. אללה יתעלה סיפר על זה באומרו " באומרי, בקשו מריבונכם מחילה, כי הוא מרבה לסלוח.* אזי ישלח לכם גשמי ברכה,* וימציא לכם רכוש ובנים, ויפריח לכם גנים, ויזרים נהרות" (סורת נוח: 10-12).

להקפיד על בקשת סליחות מהסיבות של הקלת הדאגות, והאסונות. הנביא עליו השלום הבהיר זאת באומרו: "מי שהרבה בבקשת סליחות, אללה יקל עליו את האסונות שלו, ויפרנס אותו ממקור שלא ציפה." (מסופר ע"י אלמוסתדרת)

כיוון שכל אדם חשוף לעשות עוונות, ההודאה בזאת ולא לעשות את זה שוב, סיבה להתגבר על אסון זה. הוא לא צריך רק להודות בלשון, אלא צריך להודות בזה מעמקי הלב ולהתחרט על זה, והכוונה לא לחזור אל זה שוב. אללה יתעלה אמר: " באשר לד'ו אלנו, הוא הסתלק בכעס וחשב כי לא נוכל להשיגו, לבסוף קרא ממחשכים לאמור, אין אלוה מבלעדיך. ישתבח שמך, אכן הייתי בבני העוולה.* אז נעתרנו לו, והצלנוהו מן הייסורים. כך נמלט את המאמינים" (סורת הנביאים:87-88).

- לדעת את אללה בימים הטובים על ידי לציית להוראותיו, ולהתרחק מאיסוריו. אבי הורירה סיפר: הנביא עליו השלום מסר: מי שרצה שאללה יענה לדרישותיו לעת משבר ואסונות, שירבה מן הקריאות לאללה (דועא) בימים הטובים". (אלמוסתדרת)

הנביא עליו השלום אמר בחדית' שכן עבאס מסר: ".....
דע את אללה בימים הטובים יידע אותך בימי משבר..."
(אלמוסתדרכ).

- להגיש עזרה למוסלמים, ולהקל עליהם. הנביא עליו השלום אמר: "מי שעזר למאמין בחיים בעת משבר, אללה יעזור לו בעת משבר ביום הדין. ומי שהקל על איש שקשה לו, אללה יקל עליו בחיים ובעולם הבא. ומי שכיסה על מוסלמי, אללה יכסה עליו בחיים ובעולם הבא. אללה עוזר לעבד כל עוד הוא עוזר לאח שלו, ומי שנסע בדרך שמבקש ללמוד בה מדע, אללה יסלול לו דרך אל גן עדן. ואין אנשים שמתאספים באחד מבתי אללה (מסגדים), קוראים קוראן או לומדים אותו, אלא והשכנה יורדת עליהם, והרחמים יכסו אותם, והמלאכים יקיפו אותם, ואללה – יתעלה- יציין אותם אצלו לשבח. מי שעבודתו האטה אותו, יחסו לא היה ממהר אותו (אל גן עדן). (מסופר על ידי מוסלם)
עבד אללה בן עומר מסר: הנביא עליו השלום מסר: מי שרוצה שאללה ייענה לתפילותיו, ושיוסרו אסוניו, שיעזור למישהו במצוקה. (מסופר ע"י אחמד)

- להרבות בצדקות ובעבודות טובות, כי זה מונע את האסונות. אנס בן מאלכ מסר: הנביא עליו השלום אמר: "הצדקה מכבה את זעם אללה, ומונעת את המיתה הרעה" (מסופר ע"י בן חבאן) מועאד' בן גבל מסר: ליוויתי את הנביא עליו השלום באחד ממסעותיו, ויום אחד הייתי קרוב אליו, בזמן ההליכה, ושאלתי: הוי שליח של אללה, ספר לי על מעשה שיכניסני לגן עדן, וירחיקני מגיהנום?

אמר: שאלת על משהו גדול, אבל הוא קל למה שאללה הקל עליו, שתעבוד את אללה ולא תשתף בעבודתו משהו אחר; להתפלל; לשלם את הזכאת; תצום את חודש רמדאן; ותעלה לרגל למכה; ואמר: הלא אדריך אותך אל שערי הטוב? הצום מגן, והצדקה מוחה את החטא כמו שהמים מכבים את האש; והתפילה של האיש בעמקי הלילה, ואמר: וקרא " על משכבם לא ינוחו, ויפנו אל ריבונם בתפילה, בחשש ובכיסופים, ויוציאו ממון מאשר פרנסנו אותם" (סורת ההשתחוויה:16) ואמר: הלא אגיד לך את ראש העניין והשדרה שלו ושיא הדבשת שלו? אמרתי: כן, נביאו של

אללה, והוא החזיק את הלשון שלו ואמר: "שלוט על זה". אמרתי: הוי נביא אללה, האם אנחנו מתחשבים על מה שאנו אומרים? אמר: תשכול אותך אמך, מועאד', והאם האנשים נהפכים על פניהם, או על אפיהם בגיהנום, אלא בגלל דברי לשונותיהם" (סוון תרמד'י)

- לשמור על הקשרים המשפחתיים על ידי לבקר אותם, ולדאוג לצרכיהם. אללה יתעלה אמר "הייתכן כי לאחר שתפנו עורף, תחמסו את הארץ ותתנכלו לשארי בשרכם? * העושים זאת הם אשר קיללם אללה ועשה אותם חירשים, ועיוור את עיניהם. * למה זה לא יתבוננו בקוראן, או האם נעולים הלבבות על מנעול?" (סורת מוחמד: 22-24). והנביא אמר: "אין דבר שבו אציית לאללה ושכרו מהר כמו לשמור קשר עם קרובים. והעונש המהיר ביותר הוא על עוול, וניתוק קשרים. והשבועה השקרנית..." (בייהקי)

- להימנע מעשיית עוול לאחרים ולהזיק להם. הנביא עליו השלום מסר: " העננים נושאים את קריאת העשוק לאללה, ושערי השמים נפתחים לה, ואללה יתעלה אומר אני נשבע בכבוד ובעוצמה שלי שאנחיל לך ניצחון ואפילו אם אחר כך". (מסופר ע"י סחיח בן חבאן) ואין מנוס מן העונש ואם יאחר, אבי מוסא אמר: הנביא עליו השלום אמר: אללה עוזב את העושק עד שאם יאחז בו לא עוזב אותו. אמר: וקרא "כזו היא מכת ריבונך בהכותו את הערים בעודן מחזיקות בעוולתן: מכתו כבדה ועזה." (סורת הוד: 102).

- להימלט אל אללה ע"י לקרוא אליו הרבה, ולהיות צנועים בין ידיו, אללה אמר: "ריבונכם אמר, פנו אלי בתפילה ואני איענה לכם. אך אלה אשר רב שחצם מכדי לעובדני ייכנסו לגיהנום בבושת פנים" (סורת הסולח: 60).

הנביא עליו השלום אמר עוד: "אין דבר יותר נכבד אצל אללה מהקריאות לו (דועא). (מסופר ע"י סחיח בן חבאן)

ת'אובאן, מי ייתן ויישא חן בעיני אללה, אמר: הנביא עליו השלום מסר: האיש מקופח מהפרנסה בגלל חטא שעשה, ואין משהו המשנה את הגורל חוץ מהקריאה לאללה (דועא), ואין מאריך לחיים חוץ מהחסד". (מסופר ע"י סחיח בן חבאן)

אלע'זאלי אמר: אם נאמר: מה התועלת מן מהקריאות לאללה, למרות שאין משהו שישנה את הגורל הכתוב? דע לך שמהגורל עצמו מניעת האסון בגלל קריאות לאללה (דועא), הקריאה לאללה היא סיבה למניעת האסון, וקיום הרחמים, כמו שהמגן הוא סיבה להגנה מפני מתקפה של נשק, והמים הם סיבה לצמיחת הצמח מן האדמה. כמו שהמגן מונע את החץ ודוחק אותו, גם הקריאה לאללה עושה זאת לאסון, ולא מתנאי ההכרה בגורל שלא יחזיק נשק, אללה אמר "ויעמדו הכן ויאחזו בנשקם" (סורת הנשים: 102). אללה קבע את הגורל של דבר ונתן לו את הסיבה.

אבן אלקיים אמר: נאמר לאחד מהם: אם נכתב לך כגורל לשבוע ולרוות, הם צריכים לקרות עם אוכל או בלי, ואם לא נכתב לך כגורל לא היה קורה, אפילו אם אכלת או לא. ואם נכתב לך שיהיה לך בן הוא חייב להיות, אפילו אם היית עם אשתך או אמתך או לא היית. ואם לא נכתב לך לא יהיה. אז אין צורך להתחתן. וכו'. קריאה לאללה היא הנשק של המאמין, שמביא את הפרנסה, ואת המבוקש, ודוחף את האסון לפני שהוא קורה, או מקל אותו, או שמסיר אותו לגמרי אחרי שהוא קורה. עאאשה סיפרה: הנביא עליו השלום מסר: זהירות לא מונעת גורל, והקריאה לאללה עוזרת במה שהיה ומה שיהיה. האסון יורד מן השמיים ונפגש עם הקריאה לאללה ונאבקים עד יום הדין". (אלמוסתדרכ)

נימוסי הקריאה לאללה (דועא)

עומר בן ח'טאב, אמיר המאמינים, מי יתן וישא חן בעין אללה, אמר: אני לא דואג לתשובה למשאלותי, אבל דואג לקריאה לאללה עצמה, ואם אללה השריא לי את הקריאה לו (דועא) התשובה תלווה אותה.

יש נימוסים לעת הקריאה לאללה המאמין צריך לעשותם לפני הקריאה לאללה, עד שאללה יענה לו. מבין הנימוסים של הקריאה לאללה שהוא צריך לעשות, עד שאללה יתעלה יענה לה: 1. להקפיד על עשיית המותר בכל ענייניו, שיהיה אוכלו ושתיתו ולבושו כשר. אבי הורירה מסר: הנביא עליו השלום אמר: "הוי אנשים, אללה טוב ומקבל רק הטוב. אללה ציווה את המאמינים במה שציווה את השליחים ואמר" הוי השליחים אכלו מן הדברים הטובים ועשו את הטוב. יודע אני את אשר תעשו" (סורת המאמינים: 51). וגם אמר " הוי המאמינים, אכלו מן הדברים הוטבים אשר שלחנו לפרנסתכם והודו לאללה, אם עובדים אתם לו" (סורת הפרה: 172). וציין את האיש שנוסע הרבה עם מראה לא טוב מרים את ידיו אל השמיים, ואומר "הוא אלוהי, אלוהי" והאוכל, והשתייה, והלבוש שלו ממקור אסור, וניזון מן האסור, אז איך אללה יענה לו את דרישותיו?!!" מסופר ע"י מוסלם.

בן עבאס, מי יתן וישא חן בעיני אללה, אמר שסעד בן ווקאס אמר: הוי שליחו של אללה, קרא לאללה בשבילי שיעשה את קריאותי אליו מקובלות, הנביא עליו השלום מסר: "הוי סעד, עשה את האוכל שלך ממקור טוב, קריאותיך יענו, אני נשבע בשולט בנפש של מוחמד, שהאיש זורק את האוכל האסור בבטנו ואללה לא יקבל ממנו את עבודתו במשך 40 יום, וכל עבד הבשר שלו גדל ממקור רע ומריבית, מגיע לו להיכנס אל גיהנום".

2. להקפיד להיות טהור מכוון לעבר מכה וירים את הידים שלו לעת הקריאה לאללה. סלמן מי יתן וישא חן בעיני אללה אמר שהנביא עליו השלום אמר: "אלוהיכם מתבייש נדיב, מתבייש מהעבד שלו שאם ירים את ידיו שיחזיר אותן ריקות". (מסופר ע"י בן חבאן)

מוהאגר בן קונפוז, מי יתן וישא חן בעיני אלוהיו מסר: באתי אל הנביא עליו השלום, והוא משתין, ומסרתי לו ד"ש ולו ענה עד שהטהר, ופנה אלי ואמר לי, שנאתי לציין את השם של אללה ואני לא טהור. (סחיח בן חוזיימה)

3. שקולו בזמן הקריאה לאללה יהיה בין נמוך ורם. אללה יתעלה אמר " אל תישא קולך בתפילה ואל תלחשה, כי אם נקוט דרך ביניים" (סורת המסע הלילי:110).
4. אבו מוסא אלאשערי, מסר: היינו עם שליחו של אללה, עליו השלום, וכשעברנו על יד וואדי היללנו בקול רם. הנביא אמר: הוי אנשים, תירגעו אתם לא מבקשים מחירש, או נעדר, הוא מלווה אתכם ושומע אותכם, קרוב אליכם, יתעלה שמו ויתברך" (מסופר ע"י בוח'ארי)
5. שיתחיל את הקריאה שלו לאללה עם תודות ושיבוח לאללה, ואחר כך להתפלל על מוחמד השליח של אללה, ושיתחרט על מעשיו ויראה חולשה והכנעה בפני אללה, ושיסיים עם זאת. אללה אמר "והקריאה אשר ישאו בה קולם שם תהיה, ישתבח שמך. אלוהינו! וברכתם זה לזה שם תהיה, שלום! ובסיום קריאתם – התהילה לאללה ריבון העולמים" (סורת יונה:10)
6. פודאלה בן עובידי האנסארי, מי ייתן וישא חן בעיני אללה, אמר: הנביא עליו השלום ראה איש מתפלל ולא הודה לאללה ולא שיבח אותו, ולא התפלל על הנביא, והלך. הנביא עליו השלום אמר: האיש מיהר" וקרא לו ולאחרים ואמר: "אם מישהו הולך להתפלל שיתחיל עם הוקרת אללה ולשבח אותו, ושיתפלל על הנביא עליו השלום, ואחר כך שיבקש מה שהוא רוצה". (סחיח בן ח'וזיימה)
7. שיבקש מאללה ע"י שמותיו הטובים, והתארים העליונים שלו, אללה אמר: "לאללה יאים השמות הנאים, על כן קראו לו בהם, וסורו מעל המטילים דופי בשמותיו, כמעלליהם ישולם להם"(סורת ממרום החומה:180). עבד אללה בן ברידה, מפי אביו סיפר כי הנביא עליו השלום שמע איש אומר: אלוהי אני שואלך על ידי שאין אלוהים מבלעדיך, אל לעד, שלא נולד ולא הוליד, שווה לו אין גם אחד. הנביא עליו השלום אמר: "ביקשת מאללה ע"י השם שאם הוא נשאל בו, הוא נענה ונותן". (סחיח בן חבאן)
- אנס בן מאלכ, מי יתן וישא חן בעיני אללה, אמר: הייתי עם שליחו של אללה, וישבתי במעגל. איש אחד קם להתפלל ואחרי שכרע השתחווה, ודיקלם את העדות (חלק אחרון בתפילה), ואמר בקריאה שלו אל אללה: אלוהי אני שואל אותך ע"י שיש לך כל התודות, והשבח אין אלוהים מבלעדיך, החנון, הנותן, בורא השמיים והארץ, בעל כבוד ונדיבות, אל חי וקיים. אלוהי אני מבקש

ממך... הנביא עליו השלום אמר: "האם אתם יודעים במה הוא קרא? אמרו: "אללה ושליחו היודעים. אמר: "אני נשבע במי שמחזיק את נשמתו, הוא קרא בשם אללה הגדול, שאם הוא נקרא בו עונה, ואם הוא נשאל בו נותן". (סחיח בן חבאן)

8. שיהיה בעת קריאתו לאללה נכנע, מתחנן, חושש, רוצה, אללה יתעלה אמר: "אשר לזכריה, הוא קרא אל ריבונו לאמור, ריבוני, אל תניחני ערירי, אף כי אתה הטוב שביורשים.* נעתרנו לו, והענקנו לו את יוחנן, לאחר שפתחנו את רחם אשתו. הם היו זריזים במעשים טובים, ופנו אלינו בערגה וביראה, והיו ענווים לפנינו" (סורת הנביאים: 89-90).

9. לא להתלונן מאיטיות התשובה. אבי הורירה סיפר: הנביא עליו השלום מסר: "אללה עונה לשואל אותו אם הוא לא ממהר, ויאמר ביקשתי ולא נעניתי". (מסופר ע"י בוח'ארי)

10. שלא יגזים בבקשה שלו מאללה. עבד אללה בן מוע'פל אמר ששמע את בנו אומר: אלוהי אני מבקש ממך את הארמון הלבן בצד הימני של גן עדן. אמר: בני! אם תשאל את אללה שאל אותו שיכניס אותך לגן עדן, ואם תבקש ממנו עזרה בקש ממנו שלא יכניס אותך לגיהנום. אני שמעתי את הנביא עליו השלום אומר: יבואו בסוף הימים אנשים שיגזימו בבקשות שלהם, ובטהרה". (מסופר ע"י בן חבאן).

11. שלא יהיה במה שהוא מבקש חטא, או ניתוק יחסים. הנביא עליו השלום אמר: אין מוסלמי שמבקש מאללה משהו שאין בו חטא, או ניתוק יחסים, אלא ואללה נותן לו אחד משלוש: שנענה לבקשתו, או ירחיק ממנו משהו רע שהיה אמור לפגוע בו, או שישמור לו שכרה" אמרו: הוי שליחו של אללה: האם נרבה בשאלות: אמר: "אללה יש לו יותר". (אלמוסתדרכ)

12. למצוא את הזמן המתאים, והימים הטובים כיום ערפה (יום העמידה על הר ערפה כאחד מטקסי העלייה לרגל). הנביא עליו השלום אמר: הזמן הכי מתאים לבקש בו מאללה הוא ביום ערפה.

והדבר הכי טוב שאני והנביאים לפני אמרו הוא: " אין אלוה מבלעדי אללה אל אחד אין לו שותף" (סונן אלביינקי)

- יום שישי. על פי אמרת אבי הורירה מפי הנביא עליו השלום אמר על יום שישי: יש בו שעה שאין עבד מוסלמי מתפלל בה ומבקש מאללה משהו, אלא והוא נענה לבקשתו". (מסופר ע"י בוח'ארי)

- חודש הרמדאן. הנביא עליו השלום אמר: כאשר מתחיל חודש הרמדאן שערי השמיים נפתחים, ושערי גיהנום נסגרים, והשטנים נכבלים. ושתהיה בקשותיו בזמן הצום. על פי אמרת אבי הורירה, שהנביא עליו השלום אמר: שלושה בני אדם שנענות בקשותיהם, הצם עד שהוא שובר את צומו; ושליט צודק; ובקשת העשוק שאללה מרים מעל לעננים, ופותח לה את שערי השמיים. ואללה יתעלה וישתבח אומר: אני נשבע בכבוד שלי שאעזור לך ואם אחרי זמן מה" (בן חוזיימה)

- השליש האחרון של הלילה. ואחרי התפילות הכתובות. לפי אמרת אבי אומאמה שהנביא עליו השלום נאמר לו: הוי שליח אללה, איזה תפילה אללה שומע יותר? ענה: באמצע הלילה. ואחרי התפילות הכתובות". (סונן אלתמרמזי)

אבי הורירה מסר: הנביא עליו השלום אמר: "אללה, יתעלה ויתברך, יורד כל לילה אל השמיים הראשונים בזמן השליש האחרון בלילה. ואומר: מי יבקש ממני ואיענה לו? מי יקרא לי ואענה לו? מי יבקש ממני סליחה ואסלח לו?" (מסופר ע"י בוח'ארי)

- בזמן ההשתחוות. בן עבאס סיפר שהנביא עליו השלום הוריד את המכסה ומצא את אנשים מתפללים מאחורי אבו בכר, ואמר: "אלוהי הלא מסרת שלא נשאר מבשורות הנבאונה אלה החזון הטוב, המאמין רואה לעצמו, או שנראית לו. ושאני אסרתי לקרוא קוראן בעת כריעה או השתחוות, אבל בכריעה הללו את אללה, ובהשתחוות הרבו בבקשותיכם ממנו, כי כדאי שאללה יענה לכם כשתקומו" (סחיח בן חוזיימה)

- בעת ירידת הגשם, ובמלחמה. אלשאפעי ז"ל סיפר על האמרה של הנביא שבה אמר: "בקשו שאללה יענה לכם בזמן המלחמה (בקרב), ובקריאה השנייה לתפילה, ובירידת הגשם"

13. לחזור על הבקשה שלו שלוש פעמים. לפי אמרת עבד אללה בן מסעוד, שהנביא עליו השלום היה אוהב לחזור על הבקשה שלו

מאללה שלוש פעמים, ושיבקש סליחות ממנו שלוש פעמים". (סונם אבו דאוד)

שיתחנן בעת ביקושו מאללה, במעשה טוב שהוא עשה. עבד אללה בן עומר אמר: שמעתי את הנביא עליו השלום, אומר: שלושה אנשים מאלה שקדמו אתכם, נסעו בדרך עד שהגיע זמן הלינה ומצאו מערה ונכנסו אליה. פתאום, נפלה אבן וסגרה את הכניסה של המערה, הם אמרו: שום דבר לא יציל אותכם מהאבן הזאת חוץ משתבקשו מאללה במעשה טוב שעשיתם.

איש אחד אמר: הוי אלוהי, היו לי שני הורים זקנים, שלא העדפתי עליהם אף אחד, לא כסף ולא משפחה. יום אחד ביקשו ממני דבר, הלכתי והבאתי וחלבתי להם את החלב ששותים לארוחת ערב, ובאתי ומצאתי אותם ישנים. לא רציתי להשתות לפנייהם את המשפחה שלי; עמדתי עם הכוס ביד ומחכה שיתעוררו, עד עליית השחר, והם התעוררו והשקיתי אותם. אלוהי אם עשיתי את זה למענך הקל את המצב שלנו, עם האבן הזאת, אז האבן נעה קצת, אבל עדיין לא יכולים לצאת. הנביא עליו השלום אמר:

השני אמר: "הוי אלוהי, יש היה לי בת דודה, אותה אהבתי מאוד, ורציתי לשכב אתה והיא סירבה. יום אחד באה אלי כי רצה כסף לדבר הכרחי, נתתי לה מאה ועשרים דינר עד שתיתן לי לשכב אתה, היא הסכימה. ועד שכמעט שכבתי אתה, אמרה לי: אני לא מרשה לך לעשות זאת אלא לפי ההלכה. נבוכתי מלעשות זו. עזבתי אותה, ואני מת עליה. והשארתי לה את הכסף. אלוהי אם עשיתי זאת למענך הקל עלינו את המצב שלנו. האבן נעה קצת אבל עדיין לא יכולים לצאת".

הנביא אמר: "והשלישי אמר: אלוהי, אני שכרתי אנשים לעבודה ונתתי להם את שכרם חוץ מאיש אחד, עזב את שלו והלך. אני השקעתי לו את הכסף שלו עד שהרבה. הוא הגיע אחרי תקופה ואמר לי: הוי עבד אללה החזר לי את את שכרי, אמרתי לו: כל מה שאתה רואה מגמלים, ובקר, וצאן, ועבדים, זה שלך. אמר: אתה מזלזל בי. אמרתי: אני לא מזלזל בך. הוא לקח את הכל ולא השאיר כלום. אלוהי, אם עשיתי את זה למענך הקל עלינו את המצב שאנו בו, אז נעה האבן וכולם יצאו". (מסופר ע"י בוח'ארי)

14. להפציר באללה בביקוש ממנו, ושייכנע בין ידי. הנביא עליו השלום אמר: "אם תבקשו מאללה, בקשו חזק, ואל תגידו אם תרצה תן לי, כי אללה אין לו מכריח" (מסופר ע"י בוח'ארי)

15. שיהיה עם לב ער, בטוח בתשובה של אללה. הנביא עליו השלום מסר: הלבבות ערים, וחלק מהם יותר ער מהשני. הוי אנשים, אם תבקשו מאללה עשו זאת ואתם בטוחים שאללה נענה לעבד שקרא לו בלב לא ער" (מסופר ע"י אחמד)

16. להקפיד שבקשתו מאללה תהיה לפי מה שבא בקוראן, ובמה שהוכח שהוא נכון מדברי הנביא עליו השלום. עאאשה, מי ייתן ותישא חן בעיני אללה, אמרה: הנביא עליו השלום אוהב את הקריאות הכלליות ועוזב את האחרות". (סונן אבו דאוד)
חטאים ועוונות לא צריכים למנוע את העבד מלבקש מאללה, כי השטן – מקולל ע"י אללה- והוא הרע בבריות, קרא לאללה ונענה לו, אללה יתעלה מסר "אמר (אבליס) תן לי ארכה עד היום אשר בו ייעורו המתים,* אמר (אללה) בזאת ניתנת לך ארכה" (סורת ממרום החומה:14-15).

אבו הורירה מפי הנביא עליו השלום מפי אלוהיו יתעלה אמר: "העבד שלי חטא, ואמר אלוהי מחל לי את החטא שלי, אללה יתעלה אמר: עבדי חטא וידע שיש לו אל שמוחל את החטאים, ומעניש עליהם. העבד חזר וחטא שוב ואמר: אלוהי מחל לי את חטאי, אללה יתעלה אמר: עבדי חטא וידע שיש לו אל שמוחל את החטאים, ומעניש עליהם. העבד חזר וחטא שוב ואמר אלוהי מחל לי את החטא שלי, אללה יתעלה אמר: עבדי חטא וידע שיש לו אל שמוחל את החטאים, ומעניש עליהם. אללה אמר: עשה כרצונך, אני סלחתי לך. עבד אלאעלא אמר: איני יודע אם אמר בפעם השלישית או הרביעית, עשה כרצונך". (מסופר ע"י בוח'ארי)
כאשר לבי הקשיח, ואין דרך לפני,
תקוותי שתמחל לי היתה הדרך שלי.
עווני גדול, אבל כשצירפתי אותו,
למחילה שלך, מחילתך יותר גדולה.

חלק מן מהקריאות לאללה שנזכרו בקוראן

- 1- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " אללה לא יטיל על נפש לשאת יותר מכפי יכולתה, ושכרה שמור לה כפי פעולה, ועונשה שמור לה כפי מעלליה. ריבוננו, אל תדוננו לכף חובה אם נשכח או נטעה. ריבוננו, אל תטיל עלינו נטל כפי שהיטלת על אשר היו לפנינו. ריבוננו, אל תטיל עלינו לשאת את אשר נבצר מכוחנו, מחל לנו, סלח לנו ורחם עלינו, מגיננו אתה, על כן עזור לנו לגבור על האנשים הכופרים" (סורת הפרה:286).
- 2- אללה יתעלה אמר " ריבוננו, אל תסטה את לבנו לאחר שהנחית אותנו, ותן לנו רחמים מאתך, כי אתה הוא הנותן" (סורת בית עמרם:8).
- 3- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " ריבוננו, שמענו קורא שקורא לבוא אל האימונה ואומר, האמינו בריבונכם – והאמינו, ריבוננו, סלח לנו על חטאינו וכפר לנו עוונותינו ואוספנו אליך עם ברי הלבב" (סורת בית עמרם:193).
- 4- אללה יתעלה אמר " אמרו, על אללה ניסמך, ריבוננו, אל תיתן לקהל בני העוולה לרודפנו" (סורת יונה:85).
- 5- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר "ריבוננו, אל תשים חלקנו עם קהל בני העוולה" (סורת ממרום החומה:47).
- 6- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר " אמור, ריבוני, באמונה הכניסני ובאמונה הוציאני, ותן לי סמכות מאתך אשר בכוחה אנצח." (סורת המסע הלילי:80).
- 7- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " ריבוננו, השפע עוז רוח עלינו ואסוף את נשמתנו בעודנו מתמסרים" (סורת ממרום החומה:126).
- 8- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר " אמר, ריבוני, הבא רווחה ללבי* והקל עלי את תפקידי" (סורת ט.ה:25-26).

9- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר " ריבוני, עשה שאקיים את התפילה, וגם זרעי אחרי, ריבוננו, וקבל את תפילתי.* ריבוני, סלח לי ולהורי ולמאמינים ביום אשר בו יערך החשבון" (סורת אברהם:40-41).

10- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן הקדוש " אמור, שומרני, ריבוני, מפני מדקרת השטנים" (סורת המאמינים:97).

11- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן הקדוש " אמור, ריבוני, סלח וחמול, הן אתה הטוב שבחומלים" (סורת המאמינים:118).

12- אללה יתעלה אמר גם " ריבוני, הענק לי חוכמת משפט וספחני אל הישרים.* ונצור את זכרי לטובה בדורות הבאים,* ושים חלקי עם יורשי גן עדן,* וסלח לאבי: הוא היה בתועים.* ואל תמיט עלי קלון ביום אשר יעורו המתים,* ביום אשר לא יועילו הון ובנים,* כי אם לבא אל אלוהיו בלבב שלם" (סורת המשוררים:83-89).

13 – אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " ריבוני, סלח לי ולהורי ולמאמינים ביום אשר בו יערך החשבון" (סורת אברהם:41).

14- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר " ריבוננו, פרוש עלינו רחמים מאתך והצלח את דרכנו והאר את עינינו" (סורת המערה:10).

15- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר " ריבוננו, הטה מעלינו את עונש גיהנום, כי עונשו כבד מנשוא" (סורת הפורקאן:65).

16- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר " ריבוננו, תן לנו קורת רוח בנשותינו וילדינו, ושימנו מופת ליראים." (סורת הפורקאן:74).

17- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " ריבוננו, סלח לנו ולאחינו אשר האמינו לפנינו, ואל תיתן בלבנו תרעומת על המאמינים. ריבוננו, אתה חומל ורחום" (סורת ההגליה:10).

18- אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר " ריבוננו, תן לנו רוב טובה בעולם הזה ורוב טובה בעולם הבא, ושמור עלינו מפני עונשה של האש" (סורת הפרה: 201).

חלק מן הקריאות לאללה על פי הנביא:

1. "אלוהי, אני מבקש ממך להדריך אותי לדרך הישר, ויראתך, צניעות, והעושר" (מסופר ע"י מוסלם)
2. "אלוהי אני נעזר בך מעונש הקבר, ומהפיתוי של משיח השקר, מהפיתוי של החיים והמוות, אלוהי אני נעזר בך מהחטא ומהפסד". (מסופר ע"י בוח'ארי)
3. "אלוהי אני נעזר בך מן הנכות, והעצלנות, והפחד, והזקנה. ואני נעזר בך מן העונש בקבר, ואני נעזר בך מהפיתוי של החיים והמוות".
4. "אלוהי מחל לי את חטאי, ובורי, והגזמתי בעניין שלי, ומחל לי מה שאתה יודע יותר ממני. אלוהי סלח לי את הרצינות שלי, ואת ההתלוצצות שלי. והטעות שלי, ומה שאני עושה בכוונה תחילה, וכל זאת אצלי. אלוהי סלח לי מה שאני עשיתי ומה שאעשה, ומה שהסתרתי, ומה שגליתי, ומה שאתה יודע יותר טוב ממני, אתה המקדים ואתה המאחר, ואתה הכל יכול." (מסופר ע"י מוסלם)
5. "אלוהי אני נעזר בך משאאבד את החסד שלך. ומשאאבד את החיל שלך, ומהפתעת רוגזך". (מסופר ע"י מוסלם)
6. "אלוהי אני נעזר בך מן הנכות ומן העצלנות, ומן הפחד, ומן הקמצנות, ומן הזקנה, ומן העונש בקבר. אלוהי הכנס בנפשי את יראתך, וטהר אותה, כי אתה שיכול לעשות את זה הכי טוב. אתה השומר שלה, והאדון שלה. אלוהי אני נעזר בך מן מדע שאין לו תועלת, ומלב שאינו ירא ממך, ומנפש שלא שבעה, ומקריאה אליך שלא נענית." (מסופר ע"י מוסלם)
7. "אלוהי תקן לי את ענייני דתי, שהיא המחסה שלי, ותקן לי את החיים שלי שבהם אני חי. ותקן לי את החיים שלי בעולם הבא, כי אליהם אני חוזר. ועשה בחיים שלי כל טוב, ועשה במוות שלי מנוחה מכל רע" (מסופר ע"י מוסלם)
8. "אלוהי, אני נעזר בך מן העצלנות, ומן הזקנה, ומן ההפסד, ומן החטא. אלוהי אני נעזר בך מן היסור בגיהנום, ומן הפתוי של האש, ומן הפיתוי של הקבר, ומן העונש שבקבר, ומן הרע שבפיתוי

של העושר, ומן הרע שבפיתוי של העוני, ומן הרע שבפיתוי של משיח השקר. אלוהי שטוף אותי במי השלג, והברד, וטהר את לבי מן החטאים, כפי שמנקים את הבגד הלבן מן הכתמים. אלוהי הרחק ביני לבין חטאי, כפי שהרחקת בין המזרח והמערב." (מסופר ע"י בוח'ארי)

9. "אלוהי, אני נעזר ברצון שלך מהרוגז שלך, ונעזר בסליחות שלך מן העונש שלך. אלוהי, אני נעזר בך מפניך, לא אוכל לשבח אותך כפי שצריך, אתה כמו ששיבחת את עצמך." (מסופר ע"י מוסלם)

10. "אלוהי, סלח לי מה שעשיתי מקודם ומה שאעשה, ומה שהסתרתני ומה שהגליתני, ומה שאתה יודע הרבה יותר טוב ממני. אלוהי, תן לי לציית לך במה שימנע ממני מלחטוא. אלוהי, תן לי את היראה שבה אוכל להשיג את הרחמים שלך. אלוהי, תן לי את הוודאות שתקל עלי את האסונות של החיים. אלוהי, ברך את השמיעה, הראייה שלי, ועשה מהם היורשים שלי. אלוהי, נקום לי ממי שעשק אותי. ונצח אותי על האוייב שלי, ואל תעשה מהחיים שלי כל התעניינותי, ולא סוף המדע שלי. ואל תשליט עלי מי שלא מרחם עלי." (מסופר ע"י מוסתדרכ)

11. "אלוהי, שמור אותי באסלאם ואני קם, שמור אותי באסלאם ואני יושב, שמור אותי באסלאם ואני ישן. אלוהי אל תשמח לאידי את האוייב המקנא. אלוהי, אני מבקש ממך שתיתן לי מכל הטוב שאוצרותיו בידיך. אני נעזר בך מכל רע שבאוצרותיך." (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)

12. "אלוהי, הרחק ממני את כל הרע שבמוסר, ובנפשות, וברע, ובמחלות" (סחיח בן חבאן)

13. "אלוהי, בידיעתך את הנסתר, והיכולת העל בריות. אני מבקש שתחיה אותי אם אתה יודע שהחיים טובים בשבילי, והמת אותי, אם אתה יודע שהמוות יותר טוב לי. אלוהי, אני מבקש ממך שתיתן לי את יראתך בנסתר ובגלוי. אלוהי, תן לי את מילת הצדק והאמת בעת כעס, ורצון. אלוהי אני מבקש ממך את המתינות לעת עוני, ועושר. ואני מבקש ממך חסד שלא נגמר, וקורת רוח מתמידה. אלוהי, אני מבקש ממך את החיים הטובים אחרי המוות. ואני מבקש ממך את הנאת ההסתכלות אל פניך. אלוהי, אני מבקש ממך את התשוקה לפגישתך, בעת שאין בו נזק, או פיתוי מתעה.

- אלוהי, קשט אותי בתכשיטי האמונה, והדריך אותנו לדרך הישר".
(מסופר ע"י בן חבאן)
14. "אלוהי, אני נעזר בך מן הנכות, העצלנות, הקמצנות, הזקנה, הקשיחות, הסח הדעת, השפלה, והמסכנות. אלוהי, אני נעזר בך מן העוני, הכפירה, עבודת האלילים, הצביעות, ומן המוניטין. אלוהי, אני נעזר בך מן החרשות, האלמות, השגעון, הצרעת, חולי הפיל, ומחלות קשות". (מסופר ע"י בן חבאן)
15. "אלוהי אני נעזר בך מן הרעב, כי הוא החבר הכי רע במשכב. ואני נעזר בך מן הבגידות, כי היא הפמליה הכי רעה". (מסופר ע"י בן חבאן)
16. "אלוהי, הופך הלבבות, שמור את לבי יציב על פי הדת שלך".
(מסופר ע"י בן חבאן)
17. "אלוהי, עזור לי, ולא נגדי, ועזור לי לנצח, ולא לאחרים לנצח אותי. חשוב בשבילי, ולא נגדי. הדרך אותי לדרך הישר. ועזור לי להתגבר על מי שתקף אותי. אלוהי, עשה אותי מודה לך, מציין אותך, מציית לך, חוזר אליך. אלוהי, קבל את החרטה שלי. וטהר את חטאי. והיענה לקריאה שלי. והדרך את לבי לדרך הישר. והדרך את דברי לטוב. וטהר את לבי". (מסופר ע"י בן חבאן)
18. "אלוהי, אנו מבקשים ממך את מה שמחייב את רחמך, והסליחות שלך, ולא ליפול בחטאים. ולהרוויח מכל טוב. ושנזכה בגן עדן, ולהציל מגיהנום". (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)
19. "אלוהי, סלח לי, ורחם עלי, והבריא אותי, והדרך אותי לדרך הישר, ותן לי את פרנסתי, והברא אותי". (מסופר ע"י אחמד)
20. "אלוהי, אני מבקש ממך את כל הטוב, מוקדם או מאוחר, ואני נעזר בך מן הרע, מוקדם או מאוחר, את מה שאני יודע ומה שאיני יודע. אלוהי, אני מבקש ממך להכניס אותי לגן עדן, וכל מעשה שמקרב אותי ממנו, ואני נעזר בך מן גיהנום וכל מעשה שמקרב אותי ממנו. אלוהי, אני מבקש ממך את הטוב שהנביא ביקש ממך עליו השלום. ואני נעזר בך מן הרע שבו הנביא נעזר בך. אלוהי, אני מבקש ממך שתעשה טוב בכל גורל שגזרת עלי". (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)
21. "אלוהי, אתה אל חנון אוהב לסלוח, סלח לי". (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)

22. "אלוהי, עזור לי לזכור אותך, ולעבוד אותך טוב". (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)
23. "אלוהי, אני מבקש ממך כל טוב, ושאעזוב כל המגונה, ואהבת המסכנים. ושתסלח לי, ותמחל לי, ותרחם עלי. ושתציל אותי אם תרצה לפתות את הבריות שלך, בלי שאפותה. אלוהי, אני מבקש ממך שתיתן לי אהבתך, ואת אהבת מי שאוהב אותך, ואהבת את המעשה שיקרב אותי מאהבתך". (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)
24. "אלוהי, אני נעזר בך מהגורל הרע, ומן האומללות, ומן קנאת האוייבים, ומן האסונות". (מסופר ע"י מוסלם)
25. "אלוהי אני עשיתי את עצמי הרבה, ורק אתה מוחל החטאים, מחל לי את חטאי, ורחם עלי כי אתה אל סולח ורחום". (מסופר ע"י בוח'ארי)
26. "אלוהי, אני נעזר בך מהרע של מה שאני שומע, ורואה, ומהרע שבנפשי, ומהרע שבזרעי". (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)
27. "אלוהי, אני נעזר בך מן מהעוני, והמחסור, והשפלה. אני גם נעזר בך מלעשוק או שאיעשק". (סונן אבו דאוד)
28. "אלוהי, אני מבקש ממך בשם רחמיך שכיסו כל דבר, שתמחל לי את כל חטאיי" (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)
29. "...אלוהי, אתה המלך, אין אלוה מבלעדיך. אתה אלוהי, ואני העבד שלך. אני עשיתי את עצמי, והודיתי בעווני, לכן מחל לי את כל חטאיי, כי רק אתה מוחל את כל העוונות. אלוהי, הדרך אותי אל המוסר הטוב, כי רק אותך המדריך אליו, והרחק ממני את הרע שבו, כי רק אתה המרחיק אותו..." (מסופר ע"י מוסלם)
30. "אלוהי, תן לי להסתפק במותר שלך ולהתרחק מהאסור שלך. והעשר אותי מהעושר שלך בלי להצטרך לאחרים". (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)
31. "אלוהי, תן לנו יראה ממך, מה שימנע ממנו לעשות עוונות. אלוהי, תן לנו לציית לך, מה שיוביל אותנו אל גן עדן שלך. ותן לנו וודאות שתקל עלינו את אסונות החיים. אלוהי, תן לנו ליהנות מן השמיעה, ראייה, וחיל, כל עוד שאנו בחיים, ושזה יהיה היורש אותנו. אלוהי, עשה את נקמתנו נגד מי שעשק אותנו, ותן לנו לנצח על מי שתקף אותנו. אלוהי, אל תעשה את האסון שלנו בדת שלנו. אלוהי, אל תעשה מהחיים את עיקר התעניינות שלנו, ולא הסוף

של המדע שלנו. אלוהי, אל תשליט עלינו מי שלא ירחם עלינו"
(סוּן אלתרמד')

32. "אלוהי, הדרך אותי לדרך הישר והצליח את מעשי". (מסופר ע"י מוסלם)

33. "אלוהי, הדרך אותי לדרך הישר עם אלה שהדרכת אותם. אלוהי, הברא אותי עם אלה שהבראת אותם. אלוהי שלוט בי עם אלה ששלטת בהם. אלוהי, ברך את מה שנתת לי. אלוהי, הרחק ממני את הגורל הרע שגזרת, כי אתה הגוזר ולא גוזרים לך. אלוהי, לא נשפל מי ששלטת בו. אלוהי, התברכת והתעלית". (סחיח בן ח'זיימה)

34. "אלוהי, טהר אותי ע"י השלג, והקרח, והמים הקרים. אלוהי נקה אותי מן העוונות כמו שמנקים את הבגד הלבן מלכלוך". (מסופר ע"י מוסלם)

35. "אלוהי, מחל לי את כל חטאי הקטן בו והגדול בו, הראשון בו, והאחרון בו, הנסתר בו, והגלוי בו" (מסופר ע"י מוסלם)

36. עבד אללה בן עומר אמר: היה מבין הקריאות של הנביא עליו השלום: "אלוהי, אני נעזר בך מזה שייעלמו חסדיך, ושתיעלם הבריאות שלי נתת. אני גם נעזר בך מן נקמתך המפתיעה, וכל זעמך". (מסופר ע"י מוסלם)

37. עובייד אללה מוסלם בן משכם אמר: יצאתי עם שדאד בן אווס, ועברנו על מרג אלצפר.... אמר: שמעתי את הנביא עליו השלום אומר: אם ירבה הכסף אצל האנשים, זכרו מילים אלה: אלוהי אני מבקש ממך שתייצב אותי בכל עניין. ותן לי את הרצון העז בתבונה. ואני מבקש ממך שתיתן לי להודות לך את חסדיך, ושאעבוד אותך טוב. אלוהי, אני מבקש ממך את הטוב במה שאתה יודע, ואני נעזר בך מן הרע שאתה יודע. אלוהי אני מבקש ממך סליחות למה שאתה יודע שעשיתי, כי אתה יודע הנסתר". (בן חבאן)

- מהסיבות המשמיחות את אללה ושמרחיקות את הרע והאסונות, לשמור על דקלום את אזכורי הבוקר והערב. שני זמנים אלה טובים כפי שנזכר בקוראן בפסוקים שונים, ולפי ניסוחים שונים, כדי לעודד את המנסים להפיק מהתועלת שלהם מטוב וברכה. אללה יתעלה אמר " עמוד בעוז רוח, כי הבטחת אללה אמת היא, ובקש מחילה על חטאיך, ושבח והלל את ריבונך ערב ובוקר" (סורת הסולח:55).

וגם אללה אמר "שא בעוז רוח את דבריהם, ושבח והלל את ריבונך בטרם עלות השמש, ולפני השקיעה"(סורת ק:39).

וגם אללה אמר " הוי המאמינים, הרבו להזכיר את שם אללה,* וספרו בשבחו בוקר וערב" (סורת המחנות:41-42).

זמנים אלה יש להגיד בהם אזכורים מסויימים. מי שהקפיד להגיד אותם, והאמין בהם, והיה בטוח בהם, נהיו לו, בעזרת אללה, מבצר חזק, ונהיו לו לדלק שבו נעזר לגמור את היום שלו, ומחזק אותו בחייו, ודרך שמובילה אותו לרצונו של אללה. כל מוסלמי צריך לשמור ולהקפיד עליהם, ושישים אותם בסדר עדיפויותיו. זמן דיקלום אזכורי הבוקר מהשחר עד זריחת השמש. והזמן של אזכורי הערב החל מן תפילת שעות אחרי הצהריים עד שקיעת השמש.

חלק מאזכורי הבוקר והערב

1. הנביא עליו השלום אמר: "כאשר יקום אחד מכם בבוקר שיגיד, התעוררנו והמלכות בידי אללה, ריבון העולמים. אלוהי, אני מבקש ממך את הטוב שביום הזה, הניצחון שבו, האור שלו, והברכה שבו, והדרך הישר. אלוהי, אני נעזר בך מן הרע של היום הזה והיום שאחריו. ובערב יגיד את אותו דבר". (סונן אבי דאווד).
2. עבד אללה אמר: הנביא עליו השלום לעת ערב אמר: נכנס הערב והמלכות בידי אללה, והתודות לאללה, אין אלוהים מבלעדי אללה, אל יחיד אין לו שותף. אמר: גם אמור: אל יש לו את המלכות, והתודות והוא הכל יכול. אלוהי, אני מבקש ממך את הטוב שבלילה זה, והלילה שאחריו. אלוהי, אני נעזר בך, מן הרע שבלילה זה, והלילה שאחריו. אלוהי, אני נעזר בך מן העצלנות, והזקנה הרעה. אלוהי, אני נעזר בך מן העונש באש, ובקבר. ובבוקר אמר התעוררנו והמלכות בידי אללה". (מסופר ע"י מוסלם)
3. עות'מן בן עפאן אמר: הנביא עליו השלום אמר: מי שאומר בבוקר בשם אללה שאין מזיק עם ציון השם שלו, בארץ ובשמיים, והוא אל שומע ויודע שלוש פעמים, לא יפתיע אותו דבר רע עד כניסת הערב. ואם אומר את זה בערב לא פוגע בו דבר רע עד הבוקר". (בן חבאן)
4. אבי הורירה סיפר: איש אחד בא אל הנביא עליו השלום ואמר לו: הוי שליח אללה. אתמול נעקצתי ע"י עקרב. הנביא אמר לו: אם היית אומר בערב: אני נעזר במלים אללה התמות מהרע של מה שברא, לא היה מזיק לך דבר". (מסופר ע"י מוסלם)
5. "אנס סיפר: הנביא עליו השלום מסר: מי שאמר בבוקר או בערב: אלוהי, אני התעוררתי ואני מעיד אותך ואת נושאי כס המלכות שלך, והמלאכים, וכל הבריות שלך שאתה אללה אין אלוהים מבלעדיך, ושמוחמד עבדך ושליחך. אללה משחרר את רבעו מגיהנום, ומי שאומר את זה פעמיים אללה משחרר את חציו, ומי שאומר את זה שלוש פעמים אללה משחרר את שלושת רבעיו, ומי שאומר את זה ארבע פעמים כולו משתחרר מהאש". (סונן אבי דאווד)
6. "אבי הורירה אמר: הנביא עליו השלום אמר: מי שאמר אין אלוהים מבלעדי אללה, אל יחיד אין לו שותף, יש לו את המלכות ואת התודות, והוא הכל יכול, כל יום מאה פעמים, זה היה שווה שחרור 10 עבדים, ונכתבו בספרו מאה טובות, ונמחקו מאה

עוונות, וזה היה מבצר לו מן השטן כל היום עד כניסת הערב. ואין מי שהוא שעושה יותר טוב מזה חוץ מאיש שעשה יותר ממנו". (מסופר ע"י בוח'ארי)

7. שדאד בן אווס אמר: הנביא עליו השלום אמר: אדון הסליחות שתאמר: אלוהי, אתה אלי אין אלוהים בלעדיך. אתה בראת אותי, ואני העבד שלך, ואני עומד בהבטחות שלי כמיטב יכולתי. אני נעזר בך מהרע שעשיתי. אלוהי אני מודה לך בכל חסדיך, ומודה בכל העוונות שלי, וסלח לי כי רק אתה מוחל העוונות. אמר: מי שאמר את זה ביום והוא מאמין בזה ומת לפני הערב נכנס לגן עדן. ומי שאומר את זה בלילה ובזה הוא מאמין, ומת לפני הבוקר, נכנס לגן עדן". (מסופר ע"י בוח'ארי)

8. אבי הורירה אמר: הנביא עליו השלום היה אומר כשמתעורר: "אלוהי, בך התעוררנו, ובך נכנסים לערב, ובך חיים, ומתים, ואליך מגיעים אחרי המוות. ובערב אומר: אלוהי, עמך נכנסנו לערב, ובך חיים ומתים, ואליך מגיעים אחרי המוות.

"מועאד' בן עבד אללה בן חובייב מסר מפי אביו ואמר: יצאנו בלילה גשום, וחשוך מבקשים את הנביא עליו השלום, כדי שיתפלל בנו. הגענו אליו ושאל אותנו: התפללתם? לא אמרתי כלום. אמר: "אמור". ולא אמרתי מילה. ואמר: "אמור". ולא אמרתי מילה. ואמר: "אמור". אמרתי, הוי שליח אללה: מה לאמור? אמר: תקרא את "אמור, הוא אללה אחד, *אללה לעד, לא ילד ולא הוליד, *שווה לו אין גם אחד" (סורת טוהר האימונה: 1-4).

"אמור, ישמרני ריבון בני אנוש, * מלך בני אנוש, * אלוה בני אנוש, * מפני רעתו של הלוחש הנחבא, * הלוחש בלבב אנוש, * מפני שדים ובני אנוש. (סורת בני אנוש: 1-6).

"אמור, ישמרני ריבון השחר הבוקע, * מפני רעתם של כל יצוריו, * ומפני רעתו של אופל בהאפילו, * ומפני רעתו של נושפות בקשרים, * ומפני רעתו של קנאי בקנאו" (סורת השחר הבוקע: 5-1). , פעמיים בערב, ובבוקר שלוש פעמים והם יגנו עליך מכל דבר רע. (סון אבו דאוד)

9. עבד אללה אמר: הנביא עליו השלום היה אומר בערב: "נכנסנו לערב, והמלכות בידי אללה, ותודות לאללה אל יחיד אין לו שותף. אמר: אני חושב שאמר: יש לו את המלכות, ויש לו את השבח, והוא הכל יכול. אלוהי, אני מבקש ממך את כל הטוב

שבִּלִילָה זֶה, וְהַטּוֹב שֶׁבִּלִילָה שְׁאֲחֵרִיו. וְאֲנִי נֶעְזֵר בְּךָ מִן הָרַע שֶׁבִּלִילָה זֶה וּמֵהָרַע שֶׁבִּלִילָה שְׁאֲחֵרִיו. אֱלֹהִי, אֲנִי נֶעְזֵר בְּךָ מִן הָעֲצָלּוֹת, וּמִן הַזְקָנָה הָרַעָה. אֱלֹהִי, אֲנִי נֶעְזֵר בְּךָ מִן הָעוֹנֵשׁ בָּאֵשׁ, וּבִבְקָרָה. וּבִבְקָרָה הִיא אֹמֵר אֶת זֶה: הַתְּעוּרָרְנוּ וְהַמְלָכּוֹת בְּיָדִי אֱלֹהִי". (מְסוּפָּר ע"י מוֹסֵלִם)

10. אֲבִי הוֹרִירָה אָמַר: אֲבֹ בִכְרָה אָמַר: הוּא שְׁלִיחַ אֱלֹהִי. צוּוּהָ אֹתִי לֵאמֹר מִשְׁהוּ כְּאִשֶּׁר אֶתְעוּרָר בִּבְקָרָה, וּבְעֶרְבָה. אָמַר: אָמֹר: "אֱלֹהִי, יוֹדַע הַנִּסְתָּר וְהַגָּלוּי, בּוֹרָא הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, רִיבּוֹנוֹ שֶׁל כָּל דָּבָר וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹו. אֲנִי מַעִיד שְׁאִין אֱלֹהִים בִּלְעֵדִיךָ. אֲנִי נֶעְזֵר בְּךָ מִן הָרַע שֶׁבִּתּוֹכִי, וּמִן הָרַע שֶׁל הַשָּׁטָן וְהַמְזִימוֹת שְׁלֹו. אָמַר: אָמֹר אֶת זֶה בִּבְקָרָה וּבְעֶרְבָה, וּבִשְׂכִיבָה". (סוֹנֵן אֶלְתֵּרְמֵדִי)

11. "בֶּן עוֹמֵר אָמַר: הַנְּבִיאַ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם הִיא אֹמֵר אֶת הַמִּילִים הָאֵלֶּה בִּבְקָרָה וּבְעֶרְבָה: "אֱלֹהִי, אֲנִי מִבְקָשׁ מִמֶּךָ הַמַּחֲלִילָה וְהַבְּרִיאֹת בְּדַת שְׁלִי וּבַחֲיִים שְׁלִי, וּבַמִּשְׁפָּחָתִי, וְהַכֶּסֶף שְׁלִי. אֱלֹהִי, כִּסֶּה אֶת עֲרוּוֹתַי. אֱלֹהִי, פּוֹגֵג אֶת חַחֲשׁוֹתַי. אֱלֹהִי שְׁמֹר אֹתִי מִבֵּין יָדַי וּמֵאַחֲרַי, וּמִצַּד יְמִינִי, וּמִצַּד שְׂמָאלִי, וּמֵעֲלִי, וּמִתַּחַתִּי. אֱלֹהִי אֲנִי נֶעְזֵר בְּעוֹצְמַתְךָ שְׁאִירִצַּח מִלְמַעֲלָה אוֹ לְמַטָּה". (אֶלְמוֹסְתֵּדְרֵךְ)

12. עֶבֶד אֶלְרַחֲמָן בֶּן אֲבִי בִכְרָה אָמַר לְאֲבִיו: הוּא אֲבִי! אֲנִי שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ מִבְקָשׁ מֵאֱלֹהִי כָּל יוֹם: "אֱלֹהִי, הִבְרָא אֶת הַשְּׁמִיעָה שְׁלִי, וְהִרְאִיָּה שְׁלִי, אֵין אֱלֹהִים בִּלְעֵדִיךָ. שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בִּבְקָרָה וּשְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּעֶרְבָה. אָמַר: שְׁמַעְתִּי אֶת הַנְּבִיאַ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם אֹמֵר אוֹתָן, וְאֲנִי אוֹהֵב לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְּנַהֲגִים שְׁלֹו" (סוֹנֵן אֲבִי דָאוּד)

13. אָנֹס בֶּן מַאֲלַךְ אָמַר: הַנְּבִיאַ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם אָמַר לְפֶאֱטָמָה: מַה יִּמְנַע מִמֶּךָ לִשְׁמוֹעַ מַה שְׁאֲצוּוֹה אוֹתְךָ לְהַגִּיד בִּבְקָרָה וּבְעֶרְבָה, אֵל חַי וְקַיִים, אֲנִי נֶעְזֵר בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁתִּתֶּקֶן לִי אֶת כָּל עֲנִינִי, וְאֵל תְּעַזְבֵּנִי לְנַפְשִׁי לְרַגְעַ" (אֶלְמוֹסְתֵּדְרֵךְ)

14. אֲבִי הוֹרִירָה אָמַר: הַנְּבִיאַ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם אָמַר: מִי אָמַר בִּבְקָרָה וּבְעֶרְבָה, הַשְּׁבַח לְאֱלֹהִי מֵאָה פְּעָמִים, אֵין מִיִּשְׁהוּ שִׁיּוֹתֵר טוֹב מִמֶּנּוּ בְּיוֹם הַדִּין חוּץ מֵאֶחָד שְׁאֵמַר כְּמוֹ מַה שְׁאֵמַר אוֹ יוֹתֵר". (מְסוּפָּר ע"י מוֹסֵלִם)

15. אֲבִי דִ'ר אָמַר שֶׁהַנְּבִיאַ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם מִסֵּר: "מִי שְׁאֵמַר אַחֲרַי תְּפִילַת הַבּוֹקֵר, וְרַגְלוֹ תַּחֲתִיו, לְפָנַי שִׁיתְחִיל לְדַבֵּר: אֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדִי אֱלֹהִי, הַמְּלָכּוֹת שְׁלֹו, וְהַתּוֹדוֹת לוֹ, אֵל מַחִיָּה וּמִמִּית, וְהוּא הַכֹּל יִכּוֹל, עֶשֶׂר פְּעָמִים. נִרְשָׁמוּ לוֹ 10 טוֹבוֹת, וְנִמְחָקוּ 10 עוֹוֹנוֹת, וְהוֹעֵלָה 10 דְּרָגוֹת. וְהִיא לוֹ בְּיוֹם זֶה מִבְּצָר נֶגֶד כָּל דָּבָר רָע, וְנִשְׁמָר

מפני השטן. ואין עוון שפוגע בו ביום זה חוץ מלשתף מישהו בעבודת אללה". (סונ אלטרמד'י)
 16. עבד אללה בן ע'נאם אלבייאצ'י אמר: הנביא עליו השלום אמר: "מי שאמר בבוקר, אלוהי, מה שיש לי מחדס זה מטעמך לבד, אין לך שותף. התודות הן לך והשבח. הוא מילא את חובתו ביום זה מההודאה לאללה. ומי שאומר את זה בלילה: הוא מילא את חובת התודות ללילה זה". (סונ אבו דאווד)

קריאות לאללה במצבים שבהם המאמין מבצר את עצמו:

1. מה שאומרים לפני שינה – אבי הורירה אמר: שליחו של אללה ביקש ממני לשמור את הכסף של הזכאת (צדקות) של חודש רמדאן. הגיע אלי מישהו גונב מהאוכל, תפסתי אותו ואמרתי: אני נשבע באללה שאקח אותך אל שליחו של אללה, עליו השלום. אמר: אני צריך את זה, ויש לי ילדים, ואני נזקק מאוד. עזבתי אותו. למחרת הנביא עליו השלום אמר:

הוא אבו הורירה, מה עשית עם האסיר שלך מאתמול. אמרתי, הוי שליחו של אללה הוא התלונן מהזדקקות, וכי יש לו ילדים. ריחמתי עליו ושיחררתי אותו. הנביא אמר, הוא שיקר לך ויחזור, וידעתי שיחזור, כי הנביא עליו השלום סיפר שיחזור, וציפיתי לו. הוא הגיע שוב לגנוב מן האוכל. תפסתי אותו ואמרתי אני אקח אותך לשליחו של אללה, עליו השלום. הוא אמר: שחרר אותי, אני זקוק ויש לי ילדים, ואני לא אחזור שוב. שיחררתי אותו. למחרת הנביא עליו השלום אמר לי:

הוא אבו הורירה, מה עשה האסיר שלך? אמרתי: הוי שליח של אללה, הוא התלונן שמזדקק ושיש לו ילדים, וריחמתי עליו, ושיחררתי אותו. הוא אמר: הוא שיקר לך ויחזור שוב. ארבתי לו בפעם השלישית. הוא בא לגנוב מן האוכל. תפסתי אותו ואמרתי אני אקח אותך לשליחו של אללה, וזה הסוף. זו הפעם השלישית שאתה טוען שלא תחזור וחזרת. הוא אמר: שחרר אותי ואני אלמד אותך מילים שאללה יעזור לך בהן. אמרתי: מהן? אמר: כשאתה נכנס למיטה שלך קרא את הפסוק של כס המלכות (*الله لا إله إلا هو الحي القيوم*) עד סוף הפסוק. אללה ישמור אותך והשטן לא יתקרב אליך, עד הבוקר. שיחררתי אותו. למחרת הנביא עליו השלום אמר:

מה עשה האסיר שלך אתמול. אמרתי הוי שליחו של אללה. הוא טען שהוא ילמד אותי מילים שיעזרו לי, ושיחררתי אותו. אמר: מהן? אמרתי: אמר לי כאשר אתה נכנס למיטה קרא את הפסוק של כס המלכות, מההתחלה עד הסוף "אללה – אין אלוה מבלעדיו, חי וקיים. תנומה לא תאחז בו ולא שינה, לו כל אשר בשמים וכל אשר בארץ. מי ישתדל בפניו בלא שירשה? הוא ידע את אשר לפניו ואת אשר מעבר להם, והם לא יוכלו להכיל את מלוא הדעת על אודותיו, כי אם רק את אשר ירצה. כיסאו חובק שמים וארץ, ועל נקלה יגונן עליהם. הוא העליון והנשגב" (סורת הפרה 255:), ואמר לי שאללה ישמור אותי והשטן לא יתקרב אלי, עד למחרת. ותהיה במצב טוב. הנביא עליו השלום אמר: הוא צדק למרות שהוא שקרן. אתה יודע עם מי אתה מדבר מלפני שלושה לילות, אבו הורירה? אמר: לא. אמר: זה השטן". (מסופר ע"י בוח'ארי)

- אבו הורירה סיפר שהנביא עליו השלום אמר: "כאשר אתה נכנס למיטה שינקה אותה בבגד שלו, כי הוא לא יודע מי היה שם. ושיאמר: בשם שלך ריבוני אני שם את הצד שלי, ובעזרתך אני ארים אותו. אם תחזיק את נשמת רחם עליה, ואם תשלח אותה שמור אותה במה שאתה שומר את עבדיך הטובים" (מסופר ע"י בוח'ארי)

- עאאשה, מי יתן ותישא חן בעיני אללה אמרה: הנביא עליו השלום כאשר נכנס למיטה בכל לילה, אסף את ידיו ונפח בה וקרא בהם "אמור, הוא אללה אחד, * אללה לעד, לא ילד ולא הוליד, * שווה לו אין גם אחד" (סורת טוהר האימונה: 1-4), "אמור, ישמרני ריבון בני אנוש, * מלך בני אנוש, * אלוה בני אנוש, * מפני רעתו של הלוחש הנחבא, * הלוחש בלבב אנוש, * מפני שדים ובני אנוש." (סורת בני אנוש: 1-6), "אמור, ישמרני ריבון השחר הבוקע, * מפני רעתם של כל יצוריו, * ומפני רעתו של אופל בהאפילו, * ומפני רעתו של נושפות בקשרים, * ומפני רעתו של קנאי בקנאו" (סורת השחר הבוקע: 1-5). ומשח את מה שיכל מן הגוף שלו, החל מן הראש והפנים שלו והגוף שלו. הוא עשה זאת שלוש פעמים". (מסופר ע"י בוח'ארי)

חוד'ייפה סיפר שהנביא עליו השלום כאשר היה נכנס למיטה בלילה, שם את היד שלו מתחת ללחיים שלו. ואמר: "אלוהי, בשם שלך אני אמות, ובשם שלך אני חי. וכאשר היה מתעורר היה אומר: ברוך שהחיינו אחרי שהמית אותנו, ואליו חוזרים ביום הדין" (מסופר ע"י בוח'ארי)

- עבד אללה בן מסעוד סיפר שהנביא עליו השלום אמר: "מי שקורא את שני הפסוקים האחרונים מסורת הפרה, היה די לו". (מסופר ע"י בוח'ארי) נאמר בפירוש חדית' זה (כלומר כאילו התפלל בלילה), ונאמר גם (הגנו עליו מכל רע בלילה הזה).

2. מה שנאמר כאשר רואה מה שלא אוהב בשינה. אבי קתאדה אמר: הנביא עליו השלום אמר: "החזון הטוב מאצל אללה, והחלום מן השטן. מי שרואה מכם דבר ששונא שיירק בצד שמאל שלוש פעמים ושייעזר באללה מן השטן. כי זה לא יזיק לו. וכי השטן לא מתחזה בי".

- אבי סעיד אלח'ודרי סיפר: שליחו של אללה עליו השלום אמר: "אם ראה מישהו מכם חזון שאהב, הוא מטעם אללה, ושיודה לאללה, ושיספר אותו. ואם יראה משהו אחר ממה שלא אהב, זה מן השטן, ושיבקש עזרה מאללה מהרע שבו, ושלא יספר את זה, כי זה לא יזיק לו." (מסופר ע"י בוח'ארי)

3. מה שנאמר כשמתעוררים בלילה בבהלה. עמר בן שועייב סיפר מפי אביו, מפי סבו, מפי עבד אללה בן עמר, מסר: שמעתי את שליחו של אללה עליו השלום מצווה להגיד מילים בעת בהלה: "אני נעזר במלים של אללה התמות מזעמו, ומן העונש שלו, ומן הרע של עבדיו, ומן השטן" (אלמוסתדרכ)

4. מה שאומרים כאשר מתעוררים מן השינה. חוד'ייפה אמר: הנביא עליו שלום כאשר היה נכנס למיטה בלילה, היה שם את היד שלו מתחת ללחיו, ואומר: אלוהי, בשם שלך אני חי, ומת". וכאשר היה מתעורר אמר: "תודה לאל שהחיינו אחרי שהמית אותנו, ואליו חוזרים ביום הדין". (סחיח בוח'ארי)

5. מה שנאמר בעת הכניסה לשירותים. אנס סיפר שהנביא עליו השלום היה אומר כאשר היה נכנס לשירותים: אלוהי, אני נעזר בך מן הטמאה והזדון" והיה נכנס ברגל שמאל. (מסופר ע"י בוח'ארי)

6. מה שנאמר בעת היציאה מן השירותים. עאשה סיפרה שהנביא עליו השלום היה אומר בזמן יציאתו מן השירותים: "סליחותיך", היה יוצא ברגל ימין. (מסופר ע"י בן חבאן)

7. "מה שנאמר כאשר יוצאים מן הבית. אום סלמה, סיפרה: הנביא עליו השלום, היה אומר בזמן יציאתו מן ביתו: "בשם אללה, אני נעזר בכך מלתעות או להתעות, או לעשוק, או להיות עשוק, או לעשות דבר בלי ידע." (מסופר ע"י אלמוסתדרכ)
8. מה שנאמר כאשר נכנסים למסגד, וביציאה ממנו. אבי חמיד סיפר שהנביא עליו השלום אמר: "כאשר מישהו נכנס למסגד, שיאמר: "אלוהי, פתח לי את שערי רחמיך. ובעת יציאה שיאמר: אלוהי, אני מבקש מן הטוב שלך" (מסופר ע"י מוסלם). ושייכנס ברגל ימין למסגד, ושייצא מן המסגד עם רגל שמאל.
9. מה שנאמר כאשר נכנסים לבית. אבי מאלכ אל-אשערי סיפר שהנביא עליו השלום מסר: כאשר האיש נכנס אל ביתו שיאמר: אלוהי, אני מבקש ממך את הטוב שבכניסה זו, והטוב שביציאה. בשם אללה נכנסנו, ובשם אללה יצאנו, ועל אללה נשענים. אחר כך שימסור ד"ש למשפחתו". (סונן אבי דאוד)
10. "תפילת (דועא) הישיבה, וציון הכפרה של זה – הנביא עליו השלום מסר: "מי שישב בישיבה שיש בו הרבה דיבורים, ואמר לפני שהוא קם: השבח לאללה, ריבוננו, אין אלוהים מבלעדיך, אני מבקש ממך סליחה. אללה מוחל לו מה שהיה בישיבה זו". (מסופר ע"י בן חבאן)
11. קריאה לאללה (דועא) שנעזרים בה בענייני חיים. פאטמה עליה השלום, התלוננה ממה שהיא מקבלת מן הרחים ממה שהיא טוחנת..... עאשה ציינה זאת לנביא, ונכנסה פאטמה ובעלה למיטה, הנביא בא אליהם, ורצו לקום אלא שהוא אמר להם חכו רגע, עד שמצאתי את קור רגליו על החזה שלי. הוא אמר: הלא אדריך אותכם למה שיותר טוב ממה שביקשתם? כאשר אתם נכנסים למיטה הגידו אללה אכבר 33 פעמים, והגידו תודה לאל 33 פעמים, והשבח לאל 33 פעמים. זה יותר טוב ממה שאתם מבקשים". (מסופר ע"י בוח'ארי)
12. "דועא" (תפילת) הנסיעה. עבד אללה בן עומר אמר שהנביא עליו השלום אמר כאשר רכב על הגמל שלו לנסיעה אללה אכבר 3 פעמים ו"ישתבח שמו של מי שהכפיף לרצונו, שאם לא כן, לא היה הדבר עולה בידינו ואל ריבוננו נשוב", אלוהי, אני מבקש ממך את הטוב והיראה ממך בנסיעה זו. ומבקש שנעשה את העבודה שאתה אוהב. אלוהי, הקל עלינו את הנסיעה הזו, וקצר את דרכה. אלוהי, אתה המלווה בנסיעה, והמחליף שלנו במשפחה. אלוהי,

אני נעזר בך מן הקושי שבנסיעה. ונעזר בך מן המראה הרע ומן הגורל הרע, בכסף ובמשפחה. וכאשר היה חוזר אמר אותן שוב והוסיף: חוזרים, מבקשים סליחות, עובדים את אלוהינו ואלינו מודים". (מסופר ע"י מוסלם)

13. מה שהנוסע אומר לבני ביתו ומשפחתו וחבריו. אבי הורירה אמר: הנביא עליו השלום נפרד ממני ואמר: "אני נפרד ממך כפיקדון אצל אללה שאצלו לא מאבדים פקדונות". (סונן אבן מאגה) הבן של עומר היה אומר לאיש שרצה לנסוע: חכה עד שאיפרד ממך. הנביא עליו השלום היה נפרד מאתנו. אני מפקיד אצל אללה את הדת שלך, והפקדונות שלך, וסוף מעשיך" (בן חוזיימה)

14. "מה שנאמר עם הכניסה אל העיר. סוהייב אמר: הנביא עליו השלום לא ראה כפר שרצה להיכנס אליו אלא ואמר: "אלוהי, ריבון השמיים השבעה, ומה שהם מסתירים. וריבון האדמות ומה שמעליהן. וריבון השטנים ואת מי שהן התעו. וריבון הרוחות ומה סבלו אותן. אני מבקש ממך את הטוב של הכפר הזה, והטוב של אנשיו. ואני נעזר בך מן הרע של הכפר הזה, והרע של אנשיו". (בן חוזיימה)

15. מה שנאמר כאשר אתה רואה דבר שאתה אוהב. עאאשה אמרה: הנביא עליו השלום היה אומר כשהיה מרוצה: "תודה לאל, שבחסד שלו תמים דברים טובים. ואם היה מוצא דבר שלא אהב, אמר: תודה לאל על כל דבר, בכל עת". (אלמוסתדרכ)

16. "מה שנאמר בכניסה של בית. ח'ולה בת חכים אמרה: שמעתי את הנביא עליו השלום אומר: מי שנכנס לבית ואמר: אני נעזר במילים התמות של אללה נגד הרע שברא. אין פוגע בו דבר עד שהוא עוזב את הבית הזה". (מסופר ע"י מוסלם)

17. מה שנאמר בעת שכיבה עם בת זוג. בן עבאס אמר שהנביא עליו השלום אמר: אם מישהו רוצה לשכב עם בת זוגו שיאמר: בשם אללה. אלוהי, הרחק מאתנו ומן הזרע שלנו את השטן. אם יוולד להם ילד בגין יום זה לעולם השטן לא יפגע בו". (מסופר ע"י בוח'ארי)

18. "מה שנאמר בזמן המאכל. גאבר בן עבד אללה אמר: שמעתי את הנביא עליו השלום אומר: אם הגבר נכנס לביתו וציין את אללה בכניסה, ולפני האוכל, השטן יאמר: אין לי מקום לינה, או אוכל. ואם נכנס ולא מציין את אללה בכניסה השטן אומר קיבלתי לינה ואוכל". (מסופר ע"י מוסלם)

עאאשה סיפרה: הנביא עליו השלום אמר: "אם מישהו מכם התחיל לאכול שיציין את שם אללה יתעלה. ואם הוא שכח בתחילת האוכל, שיאמר בשם אללה בתחילה ובסוף". (סונן אבי דאווד) 19. מה שנאמר אחרי האוכל. אבי סעיד אלח'ודרי אמר: הנביא עליו השלום היה אומר אחרי שמסיים לאכול: תודה לאללה שהאכיל אותנו, והשקה אותנו, ועשנו מוסלמים". (סונן אבי דאווד) 20. מה שנאמר בעת הפחד מן האוייב, ומשהו דומה. עבד אללה בן קייס אמר: כאשר הנביא היה מפחד מאנשים היה אומר: "אלוהי, אני שם אותך בצוואריהם, ואני נעזר בך מן הרע שלהם". (אלמוסתדרכ)

21. מה שנאמר בת משבר. בן עבאס אמר שהנביא עליו השלום היה אומר בעת משבר: "אין אלוהים מבלעדי אללה, אל גדול, וחונן. אין אלוהים מבלעדי אללה ריבון כס המלכות הגדול. אין אלוהים מבלעדי אללה, ריבון השמים, וריבון הכס הגדול". (מסופר ע"י בוח'ארי)

- עבד אלרחמן בן אבי בכרה, מפיו של אביו, שהנביא עליו השלום אמר: "קריאות מי שנמצא במצוקה: אלוהי, אני מבקש את רחמיך. אני מבקש שלא תעזוב אותי לעצמי לשנייה. תקן את כל מצבי. אין אלוהים בלעדיך". (בן חבאן)

22. מה שנאמר כשמישהו נפגע מן העצב והאבל. בן מסעוד אמר: הנביא עליו השלום אמר: אין עבד שיגיד, אם נפגע מן העצב והאבל. אלוהי, אני עבדך, הבן של עבדך, הבן של אמתך. אתה מכונן אותי. אתה נותן בי את גזר דינך, והוא צודק. אני מבקש ממך בכל השמות שלך שקראת לעצמך, או שכתבת בספרך, או שלימדת אות למישהו מן הבריות שלך, או שאמרת לעצמך בעולמים הנסתרים אצלך, שתעשה את הקוראן האביב של לבי, והאור של עיניי, והמוחק של העצב שלי והאבל שלי. אללה מוריד ממנו את האבל ומחליפו בשמחה. אמרו: הוי שליח אללה. האם אנחנו צריכים ללמוד מילים אלה. אמר: כן. כל מי ששמע אותן, צריך ללמודן. (בן חבאן)

אין מי שנפגע באסון, או עצב שיבקש מאללה בקשות נגד עצמו. אבל הוא צריך ללכת בעקבות מה שהראה לו הנביא, עליו השלום. אנס אמר: הנביא עליו השלום אמר: שלא יבקש מישהו מכם את המוות בגלל נזק שפגע בו. אם אין מנוס שיגיד אלוהי, החייני אם החיים טובים לי, והמיתני אם המוות טוב לי". (מסופר ע"י בוח'ארי)

23. מה שנאמר בעת לבוש בגד חדש, או משהו דומה. אבי סעיד אמר: הנביא עליו השלום היה אומר כאשר היה לובש בגד חדש: אלוהי, אני מודה לך, אתה הלבשתניו. אני מבקש ממך את הטוב שלו, והטוב שבשבילו הוא נעשה. ואני נעזר בך מן הרע שלו ומן הרע שהוא נעשה בשבילו". (אלמוסתדרכ)

24. מה שנאמר שכשיש משהו חדש. עומר בן שועייב מפי אביו מפי סביו שהנביא עליו השלום אמר: אם מישהו קונה אמה או סוס שישים את ידו על המצח שלהם ושיבקש את הברכה ושיאמר: אלוהי, אני מבקש ממך את הטוב שלה והטוב שבשבילו היא נבראה, ואני נעזר בך מן הרע שלה ומן הרע שהיא נבראה בשבילו. ואם זה גמל שישים את הדי שלו על הדבשת שלו". (אלמוסתדרכ)

25. מה שנאמר בעת כעס. סוליימאן בן צרד אמר: ישבתי עם הנביא עליו השלום, ושני אנשים מקללים אחד את השני. אחד מהם האדימו פניו מרוב כעס. הנביא אמר: אני מכיר מילה אם יאמר ירגע. אם הוא יאמר: אני נעזר באללה מן השטן המקולל, היה נרגע". אמרו לו שהנביא אמר: שתגיד אני נעזר באללה מן השטן. אמר: ומה אני השתגעת?". (מסופר ע"י בוח'ארי)

תפילת התחנונים:

תפילה זו הותרה למוסלם כדי לבקש עזרה מאלוהיו יתעלה וישתבח. ושאללה ידריך אותו אל הטוב בעניין שבו מהסס, ולא יודע איפה הטוב בו. וזה כדי לחסום את הדרך בפני השטן, ושישמור את עצמו מחרטה על דבר שיחשוב שהיה לו טוב. אדם משקיע מאמץ והתוצאות באות מן אללה. ואת מה שאללה גוזר הוא הטוב. ומי שמבקש בתחנונים, ומי שמתיעץ לא מפסיד.

איך מתפללים תפילת התחנונים:

להתפלל שתי רכעות. ויקרא ברכעה הראשונה אחרי סורת הפתיחה את סורת "הכופרים". וברכעה השנייה שיקרא אחרי סורת הפתיחה את "טוהר האמונה". ושיתחיל את הדועא שלו (הבקשה שלו מאללה) בלשבח את אללה, ולהודות לו, ולהתפלל על הנביא עליו השלום. ואחר כך יתחיל להגיד את הדועא שהנביא אמר בחדית' שמסר גאבר בן עבד אללה, ואמר: הנביא עליו השלום לימד אותנו תפילת התחנונים כפי שלימד אותנו את הקוראן. ואמר: להתפלל שתי רכעות (שלא בזמן תפילת חובה),

ויאמר: אלוהי אני מתחנן אליך במה שאתה יודע. ואני מבקש מהכוח שלך, ומן החסד שלך הגדול. אתה הכל יכול, ואני לא. ואתה הכל יודע ואני לא. אתה יודע הנסתר. אלוהי, אם אתה יודע שיש בדבר הזה טוב לי בדת שלי, ובחיים שלי, ובסוף החיים שלי, הקל אותו, וברך לי אותו. ואם אתה יודע שדבר זה רע בשבילי, ולדת שלי, ולחיים שלי, ולבסוף שלי, הרחק אותו ממני. וכתוב לי הטוב, איפה שהוא. ועשה אותי מרוצה ממנו. ואמר: שיגיד את הדבר הזה".

התרופה הנבואית למחלות פיזיות ונפשיות:

התחייבות המוסלמי בהוראות האסלאם והמוסר שלו ויישומם, מבטיחה, אחרי העזרה של אללה לו את האושר הנפשי, דבר שייחסן אותו נגד הרבה מחלות שנגרמות מתוצאה נפשית. אולי הדועא והאזכור מבין הדרכים החשובים שאללה נתן לנו, כדי להתחסן מנגד משברים ושאר האסונות לפני שקורים. וגם כדי להסיר את המשברים והאסונות אחרי שקורים. אללה יתעלה אמר "הקוראן אשר נוריד ממרומים יביא מרפא ורחמים למאמינים, אך לבני העוולה לא יוסיף דבר זולת אבדון" (סורת המסע הלילי: 82). וגם אומר "אמור, הוא למאמינים מקור הדרכה ומרפא" (סורת המוצגים אחד אחד: 44)

ושיידע שהטיפול ע"י הקוראן והנסיעה בדרך של הנביא עליו השלום, דבר שמחייב אמונה צודקת של המטפל והמטופל. לא צריך להבין מזה שצריך לעזוב את הטיפולים בתרופות חומריות, וללכת בדרכים המותרים. הנביא עליו השלום אמר: "הוי עובדי אללה, קבלו טיפול רפואי, כי אללה לא ברא מחלה בלי תרופה". (בן חבאן)

צריך גם להיזהר מתרופות שאללה אסר אותן. אבי הורירה אמר: הנביא עליו השלום אסר להשתמש בתרופה מתעובת" (אלמוסתדרכ)

בן אלקיים ז"ל אמר: יש דבר שצריך לשים לב אליו, הוא שהאזכורים והפסוקים מן הקוראן, והדועא שמשומשים בטיפול, וגם נגד עין רעה, אם היא בעצמה טובה ומחלימה, אבל זה צריך גם רצון חזק של המטפל והשפעה שלו. ואם ההחלמה מאחרת זה לחולשת השפעת המטפל, או לאי קבלת החולה, או בגלל שיש

משהו חזק שמונע את הצלחת התרופה, כמו בדיוק בתרופות הרגילות, כאשר הן לא משפיעות בגלל אי קבלת הטבע לתרופה.¹²

הוא גם אמר בדיבורו על הדרך של הנביא עליו השלום בטיפול במחלות: טיפול מסוג זה בשני דרכים: אחת, מצד החולה. השני, מצד המטפל. זה שמצד החולה צריך להיות בכוח שלו, והפנייה הצודקת שלו אל בורא הנשמות, והבקשה הנאמנה לעזרה מאללה. כי זה סוג של מלחמה, והלוחם מנצח את האוייב שלו בשני דברים, נשק טוב, ויד חזקה. ואם יש מחסור באחד מהם הנשק לא עוזר הרבה. ומה אם אין לו את שניהם: הלב ריק מאמונת הייחוד, וההישענות על אללה, והיראה ממנו, ואין לו נשק. דבר שני: מצד המטפל שיהיה בו את שני הדברים גם כן.

הטיפול ע"י הקמע ההלכתי:

אלה כמה פסוקים ותפילות שהוכחו אצל הנביא עליו השלום, שהם מסירים את תוצאות האסון אחרי שהוא קורה, ומשתמשים בהם כתרופה, בעזרת אללה:

- אבי סעיד אלח'ודרי אמר: כמה מחברי הנביא עליו השלום נסעו ובדרך ירדו אל שכונה אחת משכונת הערבים, שרצו להתארח אצלם אבל הם סירבו. האדון של השכונה הזאת נעקץ והביאו לו כל דבר לתרופה בלי תועלת. כמה מהם אמרו אם תלכו אל אנשים אלה אולי תמצאו שם מישהו שיכול לעזור, ואמרו: הוי אנשים, האדון שלנו, נעקץ ועשינו לו הכל ללא תועלת. האם מישהו ביניכם יכול לעזור. כמה מהם אמרו כן. אני נשבע באללה שאני משתמש בקמע, אבל ביקשנו מכם שתארחו אותנו, ואתם סירבתם. ואני לא אעזור לכם, עד שתקדישו לנו משהו. והסכימו על עדר של צאן. הוא נכנס אליו וירק וקרא (סורת פתיחת הספר) והאיש קם מייד. ונתנו להם את עדר הצאן שעליו הסכימו. כמה מהם ביקשו להתחלק אתו, והוא אמר חכו עד שנגיע אל הנביא עליו השלום ונספר לו את מה שהיה, ונראה מה יצווה אותנו לעשות. הם הגיעו אל הנביא עליו השלום, וסיפרו לו ואמר: איך אתה יודע שזה קמע. ואמר: אתם צדקתם. שמרו לי חלק אתכם" (מסופר ע"י בוח'ארי)

- עאאשה סיפרה שהנביא עליו השלום היה אומר כאשר מבקר אצל החולים: "אלוהי הסר את המחלה, אתה המבריא, אין הבראה בלעדי שלך, הבראה שלא משאירה מחלה". (מסופר ע"י בוח'ארי)
- הקמע של המלאך גבריאל עליו השלום. אבי סעיד מסר שהמלאך גבריאל בא אל הנביא עליו השלום ואמר: הוי מוחמד, אתה מתלונן ממהו? אמר: "כן" אמר: "בשם אללה אני אעשה לך קמע, נגד כל דבר שיזיק לך, נגד כל נפש או עין רעה. אללה יבריא אותך, בשם אללה אעשה לך קמע". (מסופר ע"י מוסלם)
- עות'מאן בן אבי אלעאס התלונן אל הנביא עליו השלום מכאב שהרגיש בגופו מאז שהתאסלם. הנביא אמר: שים את ידך על מקום הכאב, ואמור בשם אללה שלוש פעמים, ואמור אני נעזר באללה ויכולתו נגד כל רע שאני מוצא וממנו מפחד, שבע פעמים". (מסופר ע"י מוסלם)
- אבי כעב אמר: הייתי אצל הנביא עליו השלום, והגיע אליו בדווי אחד ואמר: הוי נביא אללה, יש לי אח וכואב לו. אמר: מה כואב לו? אמר: יש בו נגיעות שטן. אמר: הבא אותו. הוא הביא אותו ושם אותו בין ידי הנביא. הנביא עשה לו קמע עם סורת הפתיחה וארבע פסוקים מן הסוף של סורת הפרה. ושני פסוקים הם: "אלוהיכם אלוה אחר הוא, אין אלוה מבלעדיו, הרחמן והרחום" (סורת הפרה: 163) והפסוק של הכסא ופסוק מן סורת בית עמרם "אללה עד כי אין אלוה מבלעדיו, וכן (יעידו) המלאכים ואנשי הדעת, ומנהגו צדק, אין אלוה מבלעדיו, האדיר והחכם" (בית עמרם: 18) ופסוק מסורת ממרום החומה "ריבונכם הוא אללה אשר ברא את השמים ואת הארץ בשישה ימים ואחר יושב בגאון על כס הכבוד. הוא עוטה על היום את כסות הלילה החש לבוא בעקבותיו. וברא את השמש ואת הירח ואת הכוכבים, וכולם כפופים לדבריו. אכן, שלו היא הבריאה ובידיו כל דבר. יתברך אללה ריבון העולמים." (סורת ממרום החומה: 54), וסוף סורת המאמינים "יתרומם אללה המלך, אשר הוא האמת. אין אלוה מבלעדיו. ריבון הכס הנכבד" (סורת המאמינים: 116) ופסוק מן סורת השדים "הוא – יתרומם שמו- ריבוננו הנשגב, הוא לא נטל לו בת זוג ולא הוליד בן." (סורת השדים: 3). ועשרה פסוקים מן תחילת סורת הערוכים ושלוש פסוקים מסוף סורת ההגליה ושלוש הסורות (המסירות – השחר הבוקע – בני האנוש) והאיש קם, וכאילו לא התלונן משום דבר מעולם.